

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JUNIJ 2004

Misli thoughts

LETO - YEAR 53

ŠTEVILKA - NUMBER 6

<http://www.glasslovenije.com.au>

Misli Junij 2004

Vsebinska

Junjski spomin - nekoliko drugače.....	3
Moj brat.....	5
Širitev Evropske unije.....	8
Domovini ob dnevu dr•avnosti	10
Pater Hugo piše.....	10
Avstralski Slovenec s hojo proti raku.....	11
Izpod Triglava.....	12
Sveta Dru•ina Adelaide.....	14
Sveti Rafael Sydney.....	16
Sveti Fran•išek Asiški.....	18
Sv. Ciril in Metod Melbourne.....	20
Kri•em avstralske Slovenije.....	24
Severni tropski QLD.....	24
Sonce in samo sonce.....	26
Nova revija Slovenija.svet.....	27
Novo vodstvo slovenske fran•iškske province.....	28
Vaši darovi in zahvale.....	29
Kotiček naših mladih.....	30
Klub Panthers - Triglav.....	32
Oglasi	34

FOTOGRAFIJI Z NASLOVNE STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ: Prva nedelja v mesecu juniju 2004 je bil praznik Svete Trojice. To lepo ime je dobila prijazna vas v Slovenskih goricah, od koder je doma pater Lavrencij An•elj, ki je tam sedaj še •upnik. V letošnjem poletju se seli v Maribor. Pater Lovro je deloval v Sydneyu od leta 1975 do 1979. Pod cerkvijo Svete Trojice je umetno jezero. Do njega vodijo stopnice s postajami kri•evega pota.

FOTOGRAFIJA SPODAJ:

Ko postaja na ju•nem delu Avstralije hladneje, se tudi naši rojaki iz Viktorije radi odpravijo na topli sever - v Queensland.

To je skupina sre•ne•ev, ki se je potila koncem letošnjega maja v tropskem predelu Kralji•ine de•ele. Njihovo pot je opisala Tilka Lenko in jo lahko podo•ivljate z branjem strani 24,25 in 26 v teh Mislih. Drugi• pa gremo na pot še mi, saj nas nad vse prepri•ljivo vabijo!

GLASBA IZ BARAGOVE KNJI•NICE

LOJTRCA DOMA•IH
NONET CERTUS – Slava tebi Slomšek škof
ANSAMBEL BRATOV AVSENIK
Vse •ivljenje same •elje
ZLATKO DOBRI• – Sedem dolgih let
VESELA JESEN – 25 let zlate Štajerske popevke
NAJLEPŠE SLOVENSKE POPEVKE
LOJZE SLAK – Raj pod Triglavom
NACE JUNKAR – Slovenski mornar
ŠTAJERSKIH SEDEM – Povej, da Slovenec si
POSTOJNSKA JAMA I in II
RAZIGRANA MLADOST
RIBNI•ANA ŠKRINJA – Slovenska vas
RACE IN DRUGI PLESI
JANEZ BITENC – Take bo•i•ne
DRU•INA GALI• – K tebi •elim
DESETI BRAT – Pelin ro•a
LJUBLJANSKI OKTET – Slovenija, moja de•ela
ALPSKI OKTET – Veselo po doma•e
JAPART – To smo mi
MELODIJE MORJA IN SONCA
POPOTNIK I in II
SESTRE KLARISE – Marija, Mati moja (**cena \$6**)

VIDEO KASETE

“IGNITE” 29. slovenski koncert v Sydneyu 2003 - \$20.
VIDEOSPOTI - skupina •rna ma•ka - \$15.
PAPE• IMA VAS RAD - Sveti o•e z mladino v Postojni - \$15.
PAPE• JANEZ PAVEL II. V SLOVENIJI - \$25.
PAPA AD ASSISI PER LA PACE IN EUROPA - \$20.
SVETI CIRIL IN METOD - 30 LETNICA - \$20.
Sestra Ema Pivk - IN LOVING MEMORY - \$20.
SLOVENSKI FRAN•IŠKANI V AVSTRALIJI 1952 - 2001- \$25.
KARAOKE - \$25.

MODROST, KI JE OD ZGORAJ, je najprej •ista, nato miroljubna, prizanesljiva, dovezetna, polna usmiljenja in dobrih sadov, brez razlo•evanja in hinavš•ine. V •IVLJENJU NI ODLO•ILNO IMETI PRAV, pa• pa biti dober.

DOBROTA JE POSODA, v kateri ljudje sprejemajo resnico. Resnica brez dobrote je neu•itna.

•LOVEK, KAKOR TRAVA SO NJEGOVI DNEVI, kakor cvetlica na polju, tako cvete. Komaj zaveje veter vanjo, je ni ve•, njen kraj je ne pozna.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Arhiv Misli: naslovna stran zgoraj. Dragica Gomizelj: naslovna stran spodaj. Pater Ciril: 3,6,8,9,34. Simon Smrkolj: 11. Arhiv Misli: 4,12,18,19. Jo•e Vuzem: 14,15. Clara Brnar: 17. Marija An•i•: 20,21,22,23,28,30,31. Tilka Lenko: 24,25. Mihael in Valerija Ropret: 26. Mimi Meja•: 27. Martha Magajna: 27,32,33. Arhiv Sofie Krojs: 29. Arhiv Andrejeke in Jo•eta Andrejaš: 29. Arhiv Elaine in Bogdana Bav•arja: 31. Arhiv Vere in Petra Mills: 31. Jenny Petelin: Kotiček naših mladih. Hvala vsem!

Junjski spomin – nekoliko drugace

Spet je leto okoli in tu je mesec junij, ko nam vstopijo v spomin pokojni, ki so izgubili življenje v bratomorni vojni, pa tudi druge •rtve med vojno in po njej na obeh straneh. Marsikateri bi raje videli, da bi se tega •alostnega poglavja naše zgodovine ne bi spominjali veè, ker jim tako ustreza. Spet drugi bi raje opustili ta spomin, ker paè znova odpira še ne zaceljene rane, èeprav je preteklo •e skoraj 60 let.

Avstralija se zvesto spominja svojih dragih, ki so v raznih vojnah dali •ivljenje za domovino. V tako imenovanih RSL klubih (Returned Soldiers League) imajo vsak veèer ob 6. uri trenutek tišine v spomin tem padlim. Tam gori luè njim v spomin, tam je tudi napis »Lest we forget« (Da ne pozabimo). Pa tudi vsako leto za ANZAC Day 25. aprila se jih spominjajo in prirejajo ob spomenikih sveèanosti ter tam polo•ijo vence njim v spomin.

Kot Slovenci in kristjani ne moremo in ne smemo opustiti tega spomina. Bili bi jim zelo nehvale•ni. Saj mora iti naša ljubezen in spoštovanje preko groba. Lahko reèemo, da je njihova •rtv •ivljenja, ki jim je bilo po krivici odvzeto, cena neodvisnosti našega naroda, propada komunizma in poroštvo boljše narodove prihodnosti.

Potrebno pa je poleg spomina in molitve tudi zadostovati za vse te številne pogoje, ki klièejo po zadošèenju kot v nebo vpijoèi grehi.

Kje vse po svetu so sledovi ljubezni slovenskega èloveka do svoje domovine Slovenije! Ta Triglav Ivana Pišotka so vrata na njegovo zemljišèe na Mt. Mee v Queenslandu, ideja in delo bli•njega soseda in zvestega zapisovalca in ohranjevalca vsega, kar je slovensko, tudi zvestega sodelavca Misli, Mirka Cudermana.

Junij 1945 in naslednji meseci tistega leta so zapisani v našo zgodovino kot najbolj krvavi èas, ko je tekla Abelova kri v potokih. Tudi tem našim Kajnom veljajo besede Svetega Pisma: »...in Gospod je rekel, kaj si storil? Glas krvi tvojega brata vpije iz zemlje k meni« (1 Mz 4,10). Zadošèujmo! Gospod, odpusti jim...

Èeprav smo pred nedavnim vstopili v Evropsko zvezo, bo treba še marsikaj storiti, da bomo v skladu z evropskim pravnim redom. Dr•avni zbor bo moral zavzeti odgovorno stališèe do tega dela naše zgodovine. Distanciranje od tega ni dovolj in ne more voditi do narodne sprave. Slovenska zgodovinarica dr.Tamara Griesser – Peèar je med drugim takole ocenila sedanji polo•aj: »Edinstveno v vrsti prejšnjih komunistiènih dr•av, ki postajajo èlanice Evropske zveze, je tudi, da slovenski parlament in vlada do danes nista jasno obsodila komunistiènega sistema. Evropska ljudska stranka upravièeno zahteva, da tisti, ki so bili v preteklosti del represivnega aparata komunistiènega sistema, ne smejo prevzeti politiènih funkcij v institucijah evropske zveze« (Dru•ina, šte•. 18, 2.5.2004). Ista zgodovinarica ocenjuje na istem mestu tudi sodstvo, ki »deluje zelo pomanjkljivo, korupcijo komaj poganja in postopki se zavlaèujejo. Dr•ava obvladuje medije, ki zaradi tega ne izpolnjujejo v zadostni meri svoje nadzorne in informacijske naloge. Smešno tolmaèenje loèitve Cerkve od dr•ave prepreèuje marsikaj, tudi verouk v šolah. Verniki so še vedno dr•avljani drugega razreda.«

Naj tu omenim, **da se pobitim domobrancem in drugim •rtvam komunizma do danes še ni vrnilo èasti,** kot umorjenim brez sodnega procesa in vsakega dokaza krivde. Tudi krivièna obsodba škofa Ro•mana še danes ni razveljavljena. •e nekajkrat je bil njegov primer v ta namen pred sodišèem. Vendar se je vsakokrat zataknilo, da ni prišlo do iznièenja obsodbe. Vsa »krivda« škofa Rozmana je bila v tem, ker je verne svaril pred komunizmom, ki ga je pape• Pij XI. V okro•nici »Divini Redemptoris« obsodil kot brezbo•nega in je prepovedal vsako sodelovanje z njim. Škof Ro•man je ravnal po svoji vesti in kot dober pastir svaril pred nevarnostjo komunizma. Torej je kot škof ravnal po slu•beni dol•nosti. Zato jim je bil trn v peti. Z la•mi in klevetami so tako umazali njegovo kristalno èisto osebo, da je celo v cerkvenih krogih njegovo ime marsikdaj zamolèano »zaradi ljubelega miru.« Zato z molitvijo in sveto mašo, ki je pravna daritev, zastojimo Bo•ji praviènosti za nedol•ne •rtve in krivice. Saj bomo na ta naèin najlepše poèastili spomin pokojnih, pripomogli k narodni spravi, izprosili odpušèanje tistim, ki so zagrešili omenjene zloèine (èe so ga vredni) in da bi tisti, ki še danes trdovratno opravièujejo in zagovarjajo te krivice - spregledali.

p. Valerijan

V torek, 4. maja 2004, so trije mo•je z lopatami potrebovali le pet minut, da se je sum o obstoju še enega prizorišèa povojnih morij pripadnikov pora•ene strani v bli•nji okolici Škofje Loke spremenil v gotovost. Ob navzoènosti svojcev nekaterih pokojnikov, pol ducata domaèinov, štirih èlanov obèinske komisije za evenditiranje prikritih grobišè, kaplana Igorja Stjepana in pešèice novinarjev je tako število zanesljivih lokacij, kjer je revolucionarna oblast izvajala skupinske likvidacije, naraslo na osem, èeprav je v radiju nekaj kilometrov od srednjeveškega mestnega jedra poleg bodovelskega zelo verjetno vsaj še sedem uradno neidentificiranih množiènih morišè.

Samo v gmajni pod znamenito crngrobsko cerkvijo so pozno spomladi leta 1945 pokonèali na desetine ube•nih dru•in iz Hrvaške, prete•no •ena in otrok premo•nih sodelavcev, uradnikov in funkcionarjev Nezavisne dr•ave Hrvatske, loški grad pa je rabil kot prebiralna postaja za kakih dva tisoè domobrancev iz kontingenta, ki so ga Angle•i 28. maja 1945 z vlakom vrnili iz Koroških Vetrinj na Jesenice.

MOJ BRAT

Pater Bazilij je objavil to èrtico v Mislih junija leta 1973. Joica Gerden iz Mildure jo prevaja v angleščino in nam je predlagala, da jo objavimo, ker je zanimiva za branje.

NIKOLI NE BOM POZABIL tistih tihih blagoslovljenih veèerov v Tirolah, ko se je srce kljub tujini umirilo in pozabilo na prestano gorje. V cerkvi na skali se je oglasil edini zvonèek, da je prijetno domaèe odjeknilo med visokimi smrekami. Nekje na Burgu so zateglo mukale krave. Na vso dolino je legala rahla meglena koprena in ovijala v hrib potisnjene kmetije. Kristeinbach je v veèernem miru moèneje zašumel po skalah proti dolini. Toda njegova pesem me ni motila, ampak uspavala.

Sleherni veèer sem presedel na klopici ob kri•u ter gledal v okna miènih tirolskih hišic, ki so se druga za drugim pri•igala v bregu. Kakor bi poredno me•ikala, ker so prehitela zvezde na veèernem nebu, ki je poèasi temnelo.

Ob takih trenutkih je v meni vedno utihnil vihar, da sem se znova in znova èudil, kako je to sploh mogoèe. Odkod neskonèni mir daleè od rodne grude in svojih, ko me vse dni razjedajo moreèi dvomi bodoènosti in krvavi vetrinjski spomini?

Da, tirolski veèeri so mi vselej prinesli spokojnost.

Vselej? Ne! Eden izmed njih, veèer devetega junija leta Gospodovega obiskanja tisoè devet sto petinštiridesetega, me je zopet spomnilo, da je domovina daleè, daleè...

Sedel sem kot navadno na klopici ob kri•u in gledal po Kristeinu, ki se je vedno bolj pogrezal v molk noèi. Poleg mene je le•ala kitaro. Matilda, domaèe dekle, je igrala, predno je stekla z bratcem domov.

Po poti iz Rieda so odjeknili koraki. Po obrisih sloke postave sem •e od daleè spoznal, kdo prihaja. Kozak mojih let, v ruskih vojaških hlaèah in strganem tirolskem suknièu, ki je veèkrat poprosil pri mojem krušnem oèetu. Bil je eden tistih, ki so jih hoteli vrniti Rusom, a je sreèno ušel iz peggeškega taborišèa. Skrival se je v gorah – kakor sto in sto drugih – in prihajal k kmetom po •ive•. Edino oro•je, ki je ostalo molèèemu, vase zaprtemu

fantu, je bilo bodalo, katerega roèaj je gledal izza desnega škornja.

Veèkrat sva se videla pri Oberwasserlechnerju, si izmenjala pozdrave in šla vsaksebi. Gotovo je vedel, da sem begunec, kakor sem poznal tudi jaz njega. Toda vsak je imel svoje misli in èeprav sva si bila blizu po skupni usodi, so naju loèili jezik, narodnost in vera. Bil je preveè vase zaprt in nezaupljiv, da bi silil vanj.

Tudi oni veèer sva se pozdravila in fant je hotel mraèno mimo mene. Toda njegove oèi so zagledale kitaro, ki je poèivala na klopi. Za•arele so od hrepenenja in ustnice so se mu rahlo premaknile. Obstal je za trenutek, kakor bi se ne mogel prav odloèiti. Morda je zgubil vero v dobre ljudi in se je bal, da bo hladno odbit.

»Ali smem?« je konèno tiho poprosil v rušèini. Pokimal sem.

Takoj je pristopil in segel po kitari. Dvignil jo je rahlo, kot bi se bal, da bi jo zbolelo. Oto•en smehljaj mu je prièaral jamice na lica, ko je sedel poleg mene in nastavljal prste na strune.

Zavzet sem ga gledal. Saj ni upal zaèeti. Zrl je nekam v hrib na drugo stran potoka in se boril sam s seboj. Kakor bi vedel, da ga bo pesem preveè prevzela, a ne bi rad pred tujcem kazal svojih èustev.

Razumel sem ga in mu rahlo polo•il roko na ramena. Hvale•no me je pogledal in nato so njegovi prsti zaèeli •ivèno bo•ati strune. Sprva ne•no, da so me •e prvi, komaj slišni zvoki prevzeli. Nisem še slišal tako igrati. Glasovi so se prelivali v en sam spev ranjenega srca in prav zato prodirali v mojo notranjost ter me odeli v mehko oto•nost. Bol in hrepenenje so izra•ali akordi, ki so postajali vedno moènejši. Konèno so zadoneli, kakor bi hoteli prevpiti vihar krivic, ki se je tako neusmiljeno razbesnel nad Kozakom in menoj in milijoni brezdomcev.

Mir tirolskih veèerov je zginjal iz moje duše. Tujec je pozabil, da sedim poleg njega. Zaprl

je veke, izpod njih pa je zaèela drseti solza za solzo. Ni jih zadr•eval. Polzele so po mladem, skoraj dekliškem licu, ki mu je komaj pognal prvi puh, pa ga •e neusmiljeno bi•ajajo viharji •ivljenja. Ustnice so mu drgetale. Ni•e ve• ni mogel obvladati boli, ki mu je divjala v prsih: izlil jo je iz sebe v ne•ni ruski pesmi, da sem ginjen poslušal njegov •isti tenor. O daljni domovini •rinih step ob tihem Donu, kjer stoji njegov dom in njegova mati zaman hodi na prag, kdaj bo zaslišala peket konjskih kopit in zagledala sina Kozaka. O grudi zemljice, ki so mu jo vzeli, o kosu doma•ega kruha, o šopku s sosedovega vrta...

Kje si, mir? Z vsakim jekom strun, z vsakim tonom glasu je bila v meni mo•nejša zavest, da sem na tujem, da ne bom v Tirolah nikoli doma. Mir je izginil, kot bi ga vzel ve•erni veter. V meni je zadivjal vihar tujine: v hipu so stale pred menoj vse krivice, ki spremljajo brezdomce. O, vi, od Boga samega stokrat prekleti, kdo vam je dovolil krasti domove? Kdo vam daje pravico nad našimi •ivljenji? Rablji, rablji!...

Oni trenutek je neznanega otroka •irnih ruskih step zbli•al s sinom slovenske zemlje. V Kozakovo pesem se je prikradla z njegovo tudi moja usoda. Roka je tesneje objela de•kova ramena, desnica pa se je sama spro•ila in poiskala njegovo.

»Hvala ti, brat!«

Umolknil je in me gledal, kakor bi se sramoval solza. Toda verjetno je opazil, da se svetijo tudi moje o•i, kajti šepetaje mi je vrnil isto besedo: »Brat...!« Morda je prvi•e v tujini ob•util, da nekdo z njim deli trpljenje.

Nato so njegovi prsti zopet poiskali strune. A zdaj ni•e ve• rahlo in obzirno. Strastno so udarili po njih. Spomini na dom so izvabili iz fantovega srca divjo kozaško pesem, v kateri je hotel zadu•iti svojo bol. Zdelo se mi je, da gleda v duha pred seboj hrzajo•e konje v krvavem mete•u za svobodo doma. Kot bi stal ob bregovih Dona in se •udil njegovim valovom...

Hej, na• o•ka; tihi Don!

Hej, pokaj, moj tihi Don, tak kalen se vali•?

Hej, zakaj rde• kot kri tja v dalj hiti•?...«

Pesem hrepenenja, ljubezni in sovra•tva obenem, zaupanja in obupa.

»Hej, na• o•ka, tihi Don!...«

Posebni akordi. Dlan je v trenutku umirila brne•e strune in odrinila kitaro od sebe. Zdelo se mi je, da jo je zasovra•il, ker mu je vzpodbudila domoto•je. Tudi jaz sem jo. Kozakova glava pa je kakor mrtva omahnila na prsi. Zaihtel je na glas.

Ne vem ve•, kako dolgo sva sedela na klopi ob kri•u. Povedala sva si, kdo sva in od kod, šepetala sva si o domovini, kot bi se poznala •e od rane mladosti. Razumela sva se. De•ko iz ruskih step je bil prvi v tujem svetu, ki sem mu poto•il svojo bol. In vem, da sem bil prvi, ki je poslušal njegovo zgodbo. Postala sva si brata.

»Bog s teboj, Vasilij!« sem se poslovil.

»Do svidanja, Vasja!« mi je krepko stisnil desnico.

Tisti ve•er dolgo nisem mogel zaspati. Tujina je kot te•ka skala le•ala na mojih prsih. Dale•, dale• nekje za gorami sem •ul utripati srce domovine.

Naslednji ve•er sem Vasja zaman pri•akoval: ni ga bilo v Kristein. Nikoli ve•. Dopolodne so bili pri nas Angle•i s tankom in kamionom. Lovili so ubegle Kozake in se fantu verjetno ni zdelo varno priti.

•ez štiri dni pa sva se sre•ala drugje...

Z izposojenim kolesom sem se peljal v Lienz. V Thalu so me ustavili vojaki in zahtevali papirje. Star oguljen kolar mi je pomagal, da mi niso delali prevelikih sitnosti.

Ko sem zopet sedel na kolo in nadaljeval pot, je za mano privozil kamion. Sovra•il sem to enakomerno brnenje in vsak voja•ki avto me je spomnil brezkon•nih vrst vetrinjskih transportov, ki so vozili smeh naših fantov in od skrbi zorane obraze naših mo• v smrt ter bi moral z njimi skoraj tudi sam v naro•je ko•evskih jam...

Ognil sem se s ceste, da me je prehitel.

Kaj se morda varam? O Bog!

Nisem se motil. Na odprtem avtomobilu so med oboroženimi vojaki sedele štiri osebe. Prvi pogled mi je povedal, da je deklica Rusinja. V enem izmed moških pa sem spoznal — Vasja.

»Vasja, Vasja!...« se je utrgalo iz mene. Hitreje sem pognal kolo.

Brat me je slišal. Ozrl se je in me spoznal. Otočno se je nasmehnil, nato pa dvignil desnico in mi zamahnil v poslednji pozdrav. Vojaki so se malomarno okrenili in brez srca gledali, komu velja.

Kamion se je med ropotom oddaljeval. Mene pa je grenko stisnilo v grlu: Vasja je kriv samo to, da je Kozak. Vlečete ga rabljem, kakor tisoče naših. Kakor živino nas prodajate...

Sredi ceste sem stopil s kolesa in gledal za avtomobilom, dokler ni izginil za ovinkom.

»Do svidanja, Vasja!...«

Ko sem nekaj mesecev kasneje v poznem popoldnevu iz lienskega begunskega taborišča odšel proti Dolsachu, da bi pri dobrih ljudeh poprosil gričljaj kruha, sem èisto slušajno obstal pred grobom. Za cestnim jarkom je bila gomila zemlje s pravoslavnim križem, zbitim na hitro roko in brez orodja. Z njega pa so nemo strmele vame razmetane èrke: Vasja Ivanov, VI. 1945.

Pa ne da bi...

Streslo me je.

Morda je pokopan on, moj brat. Mesec se ujema. Ime prav tako, za rodbinsko ime al nisem vedel. Èe so ga peljali s kamionom in je hotel pobegniti, so za njim streljali...

Mnogo sliènih ruskih grobov je bilo ob glavni cesti in za Dravo iz tistih alostnih dni. Prijatelji, ki so se skrivali po okolici, so na tihem pokopavali prestreljena telesa, za katere se nihèe ni menil. Sam ne vem zakaj, toda domala sem se preprièal, da stojim pred grobom svojega ruskega brata. Tistega svetlolasega Vasja, ki so ga oropali vsega in ne bo videl nikoli veè svojega doma. Tudi mati ga zaman prièakuje na pragu kozaške domaèije na Donu.

Veter je zasuštel med jelšami ob cesti in zdelo se mi je, da slišim Vasjevo pesem: »Hej,

pokaj, moj tihi Don, tak kalen se vališ?...

Potem sem - ne da bi komu pravil - veèkrat obiskal samotni grob ob cesti pred Dolsachom. Gomilo sem oèedil plevela in jo okrasil s cvetjem. Tako lepo je bilo sedeti ob njej in poslušati v vetru spev ruskega brata. A v njegovi pesmi ni bilo veè sovrašstva in obupa: bilo je odpušèanje in mir.

Mir veènosti, ki ga tudi tujina vzeti ne more.

p. Bazilij Albin Valentine

•ivljenje gre svojo pot, ne ustavlja se - ne zavoljo krivic, ne zavoljo smrti. Celi narodi so izginili iz zgodovine, svet je stal naprej in èas se ni ustavil. Toda na eno ne pozabimo: veènost utripa od vekomaj do vekomaj in v tej veènosti je ohranjeno vse, kar je v èasu izginilo in v èasu umrlo. Mislimo na to, ko v duhu obiskujemo prah teh, ki so bili nekoè z nami. V teharskih grobeh raste nad njimi trava in •ito, po gmajnah robida in srobot, toda ta prah je poleg dobrih ljudi doma edino, kar domaèo zemljo še posveèuje.

Karel Mauser

**MIDITEK MUSIC PRODUCTION,
RECORDING & TUITION.**
LENTI LENKO, BA(mus), AAGM, LAGM (TD), OAM.
TEACHER OF PIANO, ORGAN, KEYBOARD AND THEORY.
PROVIDING PROFESSIONAL FRIENDLY SERVICE & TUITION
WITH VERY REASONABLE RATES!
52 GLADESWOOD DRIVE,
MULGRAVE, VICTORIA, 3170.
PHONE / FAX- (03) 9701-0159.
MOBILE - 0438-256-257.
WWW- www.miditek.com.au
EMAIL- administration@miditek.com.au

SRCE KLIÈE SRCU

64-letni Primorec, doma prav iz Ilirske Bistrice, delaven in dober samostojen podjetnik v gradbeništvu, sedaj •ivi v obmorskem delu Sydneya na Pacific Parade v Dee Why, išèe sorodno dušo, gospo v bli•ini njegovih let, za prijateljstvo in morda pozneje zakon. Naslov in telefon dobite v uredništvu Misli.

ŠIRITEV EVROPSKE UNIJE IN VSTOP SLOVENIJE V EVROPSKO UNIJO

Slavje pri Slovenskem društvu Sydney, 1. maja 2004

Ta proslava je bila osrednja prireditev v Avstraliji - program je bil deloma objavljen v prejšnji številki Misli. Pomembno je, da je med 450 gosti (nabito polna dvorana) bilo 25 gostov iz 13 članic EU - generalni konzuli in drugi. Veleposlanik EU v Avstraliji je tudi govoril. Govorniki so bili še g. Bojan Bertonec, Tanja Pliberšek. Seveda so bili prisotni še drugi člani parlamentov, predsednik EABC (Europe Australia Business Council) in drugi VIP-ji. Posebno lep je bil začetek proslave, ko je ob zvokih EU himne v dvorano prinesla EU zastavo slovenska družina v narodni noši. In seveda recitacija ZDRAVICE v slovenščini in angleščini. Pa Hrušički fanti. Skratka, bilo je svečano. Florjan Auser je predstavil na velikem ekranu zemljevid nove Evrope in med programom nekaj utrinkov iz naše najnovejše zgodovine. Gostje so se zelo pohvalno izrazili tudi o tem delu programa. Seveda so bile na odru tudi zastave vseh 25 držav EU. Zabava in vsa postrežba je bila na visokem nivoju. Še vedno se ob srečanjih v konzularnem zboru govori o naši proslavi, nam je zaupal g. Brežnik. Eden izmed komentarjev je bil: "Saj ni čudno, da je Slovenija prva izmed vseh desetih,

Alfred Brežnik.

poglej, kakšno proslavo so pripravili." Res ni kaj tako veličastnega pripravila nobena nova članica. Prepričani smo, da je to v prvi vrsti sad prizadevanja častnega generalnega konzula g. Alfreda Brežnika in potem seveda odpravnika poslovnega veleposlaništva RS v Canberri g. Bojana Bertoneca in tretjega sekretarja g. Andreja G. Rodeta ter predsednice SDS gospe Mire Smrdel pa članov društva in končno celotne

slovenske skupnosti v Sydneyu.

V počastitev dneva državnosti, ki ga bomo praznovali 25. junija, objavljamo prevod govora, ki ga je imel častni generalni konzul za NSW g. Alfred Brežnik na proslavi pri Slovenskem društvu Sydney 1. maja letos.

Ekscelenca, člani zveznega in NSW parlamenta, častiti oče Valerijan, kolegi konzularnega zbora držav EU, spoštovani gostje, gospe in gospodje.

Pravkar smo na velikem ekranu tukaj v dvorani na novo doživeli nekaj utrinkov iz naše nedavne zgodovine. Čivo mi je ostal v spominu zelo čustven doživljanje, za večino nas prisotnih, iz Trga republike pred slovensko skupščino v Ljubljani, ob razglasitvi slovenske samostojnosti pred trinajstimi leti. Predvsem trenutek, ko se je naša narodna zastava, tista z madežem propadle ideologije in zatiranja – z rdečo zvezdo, spuščala po drogu navzdol in druga, mnogo večja in lepša – simbol svobode in demokracije, se počasi dvigala po drugem drogu navzgor. Dviganje zastave je bilo ob spremljavi naše nove državne himne, ki ste jo pravkar slišali. To je bil res čustven trenutek, ki nam je vsem

Napis pred lipo v vrtu pred cerkvijo v Adelaidi.

Slovenska zastava plapola pred poslopjem parlamenta RS v Ljubljani.

prisotnim orosil oči. Še vedno mi v glavi odmevajo besede našega prvega demokratično izvoljenega predsednika države, gospoda Milana Kučana: "...Nocoj imamo pravico do sanj, jutri je nov dan...". Istočasno pa grmenje nad našimi glavami nizko letečih reaktivnih letal, tako imenovane jugoslovanske ljudske armade, ni doseglo namena, da bi nas razgnali in preprečili proslavitev naše končno dosežene svobode. Na ekranu smo tudi videli utrinke reagiranja JLA na našo razglasitev samostojne države. Kaj je temu sledilo, nam je pa tako vsem dobro znano.

Da bi preprečili ponovitev agresije in vojaških napadov na našo mlado suvereno državo, je Slovenija vložila prošnjo za članstvo v drugo večjo in močnejšo vojaško zvezo – NATO. V marcu mesecu tega leta je skupaj s šestimi drugimi državami srednje Evrope, ki so izkusile podobno usodo agresije, kot mi, bila Slovenija sprejeta v NATO.

Pred približno enajstimi urami se je pa predsednik komisije EU, gospod Romano Prodi, udeležil simbolične odstranitve meje, ki je dolga leta delila italijansko mesto Gorico in našo slovensko Novo Gorico. Tako se bodo prebivalci obeh mest svobodno gibali in s tem simbolično povezali slovensko in italijansko prebivalstvo vzdolž celotne skupne meje obeh držav. Prav tako so se tudi odprle meje vseh drugih novih članic EU. In tako se je 1. maja 2004 rodila nova in močno povečana Evropa. Velik in pomemben zgodovinski dogodek, ki ga je vredno

proslaviti. Postali smo člani družine 25 držav z okoli 450 milijoni prebivalcev, ki govorijo 20 uradnih jezikov, med njimi slovenščino – vsi enakopravni. Taka povečana Evropa, ki je največja ekonomija na svetu, je za mnoge narode vir upanja za boljše budočnost, svobodo in varnost. Tudi za našo državo je ta nova zveza nekakšno zagotovilo, da smo med prijatelji v slučaju, če bi bila potrebna pomoč.

Kot rečeno, pred približno enajstimi urami so se pričele slovesnosti v Evropi. Nocoj, tukaj pri Slovenskem Društvu Sydney, se tudi mi pridružujemo rojakom doma, da proslavimo vključitev naše države - Slovenije v EU. V čast nam je tudi, da imamo med nami tako lepo število predstavnikov držav naše "nove družine", ki skupaj z nami delijo našo radost in veselje ter skupno usodo.

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil vsem vam za nocojšnji obisk, da skupaj proslavimo ta pomemben zgodovinski mejnik v zgodovini Evrope.

Are you dentures more comfortable in a glass...?

If so, for a free consultation contact:

STAN KRNEL

dental technician

specialising in dentures and mouthguards

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?

Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze

391 Canterbury Rd. Vermont
tel. 9873 0888

Suite 7/14 Market St. Box Hill
tel. 9898 6293

Domovini ob dnevu dr•avnosti

Ivana Haceta smo pokopali 7. junija letos v Geelongu. V hvaležen spomin za vse veselje, ki ga je prinašal s svojo harmoniko in pesmijo, objavljamo njegovo pesem, ki jo je napisal leta 1999.

Slovenski narod že od veka je •ivel,
za svobodo svojo je vedno hrepenel,
boril se za boljše je •ivljenje,
konèno se uresnièile so •elje.

Slovenijo so vedno tujci si svojili,
na vse naèine jo delili,
narodu slovenski jezik so prikrajševali,
indentiteto tujo jim dajali.

S Slovenskimi pridelki so tujci se bahali,
slovenskemu narodu le malo so nazaj dajali,
zato Slovenci z laènim so trebuhom,
•e v mladosti rani po svetu šli za kruhom.

Èeprav Slovenija velika ni de•ela,
je konèno hrabrosti dovolj imela,
za samostojnost se je odloèila,
tako si svetovno je pozornost pridobila.

Slovenci doma in v tujini skupaj so stopili,
na razlike stare trnutno pozabili,
za svobodo de•ele svoje so svet prosili,
da samostojnost Sloveniji naj bi odobrili.

V tej de•eli sem bil tudi jaz rojen,
v kraju domaèem sem bil vzgojen,
Slovenija še vedno je moj dom,
katerega nikoli pozabil ne bom.

Med mnogimi Slovenci tudi jaz sem bil,
da svojo vas domaèò sem zapustil.
Èeprav mi tujina dom je dala,
mi moèno domovina pri srcu je ostala.

Morda pa pride še tisti èas,
ko iz tujine bom prišel pogledat tudi jaz,
svojo domovino bom obiskal,
prijateljem starim bom roke stiskal.

Medtem pa Slovenijo naj Bog •ivi,
za pravice svoje naj vedno se bori,
da Slovenec vsak dostojno lahko bo •ivel,
pod jarmom tujim nikoli veè trpel.

Pater Hugo piše

Dragi pater Ciril, najprej prisrèna hvala za Tvojo in vseh Tvojih pomoè, ki sem jo dele•en. Sedaj po mesecu in pol zaèenjam spoznavati •upnijsko obèestvo, njeno raznolikost in razse•nost. •upnija je kar številèno velika (okoli 20.000 ljudi), a razse•nost je majhna, ne presega 35 km naokoli. Niso sto in sto kilometrske razdalje, kot v Avstraliji. Toda kljub temu, da je to •epna •upnija, je potreben avto. Prosil sem tukajšnjega škofa za nakup avta, a sem namesto denarja dobil odgovor, da škofija nima denarja, da bi misijonarjem kupovala avtomobile. Torej se mora vsak po svoje znajti.

Jaz ne mislim kupovati novega, ampak •e rabljenega, ker se mi zdi, da je to edina hitra rešitev. Prilagam predraèun novega 'Peugeot 206', ki stane 18.000 evrov, rabljeni dve – tri leta star, dobro ohranjen pa ima ceno okoli 11.000 evrov. Tukaj je mnogo profesorjev, zdravnikov, uslu•bencev v raketnem centru, ki po treh letih zapustijo Gvajano in prodajo svoje avtomobile. Tako, da je v juliju in avgustu veliko ponudb in so zato cene še bolj ugodne. Ne vem kakšne imaš mo•nosti za majhno akcijo med Tvojimi, da z dobro voljo in majhnim darom dodajo zrno k pogaèi, ki se v tem primeru imenuje avto. Vse prisrèno pozdravljam!

pater Hugo, Francoska Gvajana

Patru Hugu smo že poslali èek za \$4000.

Nadaljujemo pa še z akcijo za njegov avtomobil. Hvala vsem dobrotnikom!

Avstralski Slovenec s hojo proti raku

Marijan Lauko, 77-letni kleni avstralski Slovenec, je začel svoj pohod po Sloveniji 2. maja pri izviri Soče. Njegov cilj in namen je bil obhoditi svojo domovino in obenem zbirati dobrodelne prispevke za boj proti raku, katerega je tudi sam prebolel. Ponavadi reče, ko ga ljudje sprašujejo, kako je začel s potjo, da je »zavriskal in zajuckal ter se s planin podal na pot«.

Tako se je začela **enomesečna pot po Sloveniji**, polna vzponov in spustov, **dolga več kot 800 kilometrov**. Pot se je vila po krajih vseh slovenskih pokrajin, Primorski, Notranjski, Dolenjski, Beli krajini, Štajerski... Na pohodu skoraj nikoli ni bil sam. Velikokrat so ga spremljale vedno dobro razpoložene članice Društva onkoloških bolnikov Slovenije, ki je pomagalo Marijanu pri zbiranju prispevkov in pri katerem je bil odprt čiro račun za donacije. Nemalokrat so na poti skupaj tudi prepevali. Drugje so ga spremljali njegovi sorodniki, stalno pa je bil ob njem kdo od spremljevalne ekipe, ki jo je organiziral Matej Balačic iz Slovensko-avstralskega društva. Na poti ga je spremljal pokroviteljski avto, ki ga je kot prispevek k boju proti raku prispevala avtohiša iz Maribora. Svoje zanimanje za pohod pa so pokazali tudi razni mediji, ki so Marijana intervjuvali.

Marijana sem prvič spremljal na poti od Olimja do Ormoča. Presenetila me je hitrost, s katero hodi. Čeprav sem več kot trikrat mlajši, sem ga komaj dohajal. On pa je brez sapa medtem pripovedoval o Avstraliji in tamkajšnjem življenju. Pri sebi sem sklenil, da se bo treba v bodoče več ukvarjati s športom. Ta dan smo prispeli do Makol, odkoder smo drugi dan nadaljevali pot proti Ptujski gori, kjer stoji znana romarska cerkev, ki smo si jo tudi ogledali. Na tej poti se nam je pridružil Marijanov nečak v drugem kolenu, Tomač Lauko, fotograf v Narodnem muzeju v Ljubljani. Na Ptujski gori nas je njegov znanec, Prešernov nagrajenec Kerbler, prijazno povabil v svojo hišo in razkazal zbirko fotografij, ki je bila nagrajena (O Haločanih). Potem pa zopet pot pod noge in do Ptuja. V okolici Ptuja sva z Marijanom prespala na kmetiji, kjer so nama zjutraj postregli s tako obilnim zajtrkom, da tisti dan ni bilo treba ne malice ne kosila. Naslednji dan smo prišli do Ormoča, kjer sem z razbolelimi nogami zapustil Marijana, da je odbrzel naprej po svoji poti.

Spet sem se mu pridružil proti koncu poti od Gornjega grada do Kamnika. Kljub temu, da je bila za njim skoraj enomesečna pot, je bil še vedno čil in dobre volje.

V petek, 28. maja 2004, je pohod zaključil s prihodom v Ljubljano, na Kongresnem trgu. Tam so ga pričakali razni novinarji, člani društev in drugi. S tem pa njegovega projekta še ni bilo konec. Iz Avstralije je s seboj prinesel dragoceno darilo avstralskih Slovencev, in sicer bumerang z vgrajenim črnim opalom. Ta dragocenost je darilo avstralskih Slovencev Sloveniji, **slovesno pa ga je sprejel predsednik države Janez Drnovšek na Brdu pri Kranju v ponedeljek, 31. maja**. V sredo, 2. junija, je Marijana pogostila tudi ljubljanska članja Danica Simšič.

Uraden zaključek pohoda bo v petek, 4. junija, na letališču v Šentvidu pri Stični, kjer se bomo na prireditvi zbrali vsi, ki smo kakorkoli sodelovali pri Marijanovem pohodu. Skupaj se bomo povesečili in se spomnili zanimivih pripetljajev s poti ter pogledali, kakšen je bil celoten izkupiček dobrodelnih prispevkov. Samo upamo lahko, da bo takšnih dogodkov v prihodnje še več, saj se pri tem tkejo vezi zaupanja, razumevanja in medsebojnega prijateljstva.

Simon Smrkolj
Podgorica pri Pečah

I z p o d T r i g l a v a

Piše Tone Gorjup

SPOMINSKA SLOVESNOST V KOÈEVSKEM ROGU.

Pri breznu pod Krenom je prvo nedeljo v juniju potekala spominska slovesnost posveèena òrtvam povojnih pobojev. Svojci, znanci òrtev in drugi verniki so zaèeli na ta romarski kraj slovenskih muèencev prihajati òe v jutranjih urah. Od devetih naprej pa se je nad grobišèem razlegala molitev roñnega venca. Prihajajoèi so si z zanimanjem ogledali kapelo, ki jo dala zgraditi slovenska vlada, in bo odslej sluila za bogosluña opravila. Kapela je sicer namenjena manjši skupini vernikov, lahko pa se odpre in v tem primeru postane oltarni prostor za velike slovesnosti. Prihodnje leto, ko se bomo spominjali šestdeset letnice pobojev, bo kapelo krasil še mozaik, ki ga naèrtuje jezuit p. Marko Ivan Rupnik. Tokratno slovesnost je vodil nadškof Franc Perko. Najprej je blagoslovil kapelo, kriò, Marijino podobo in zvon. Sledila je obletna maša za òrtve pobojev, pri kateri je se nadškofu Perku pri oltarju pridruòilo petindvajset duhovnikov, v naravni katedrali pa pribliòno tri tisoè vernikov. V pridigi je nadškof poudaril, da so ti kraji na Koèevskem zaradi muèeniške smrti tolikih moò in fantov postali sveti Bogu, Cerkvi in vsem poštenim ljudem slovenske domovine. "Mnogi med njimi so pravi muèenci, ker so se zaradi vere, obrambe svojega òivljenja in kršèanskih vrednot uprli nasilni komunistièni revoluciji. V zgodovini našega naroda so te òrtve vgrajene v temelj naše dròavnosti in samostojnosti," je poudaril nadškof Perko. Konèal je z mislijo, da so te òrtve omogoèile tudi oblikovanje današnje skupnosti Evropskih narodov. Prihodnost Evrope bo odvisna od spoštovanja èloveka in njegove svobode ter upoštevanja temeljnih èloveških in kršèanskih vrednot, za katere so se borile te òrtve. Maši je sledil spominski program, ki ga je pripravila Nova

slovenska zaveza. Med pesmimi je v imenu mladih, ki so v prepovedanih èasih na skrivaj odkrivali grozote Roga spregovorila Urška Knez. Hubert Poòarnik je razmišljal o vojaški zmagi in moralnem porazu "osvoboditeljev". Tajnik Nove Slovenske zaveze Stane Štrbek pa se je najprej ustavil pri spominski kapeli, na katero je bilo treba èakati devetinpdeset let. Kot je dejal, so prièakovali velièini òrtev primerno obeleòje in ureditev koèevskih grobišè, dobili pa so sicer praktièen objekt, ki pa ne pove nièesar o teh, ki jim je namenjen. Postavila ga je dròava kot svoj dolg, a ne iz naklonjenosti in pietete do pobitih. Dodal je še, da kapela pa ni vse, kar Koèevski Rog terjaja.

VEÈER KRŠÈANSKIH IZROÈIL NA BREZJAH. Pri Mariji Pomagaj na Brezjah je v noèi na 24. maj potekalo molitveno bdenje pred njenim praznikom. Praznovanje je bilo, tako kot òe vrsto let doslej, povezano z veèerom kršèanskih izroèil. Na ta veèer se namreè na pobudo rojakov iz Zdruòenih dròav Amerike òe tretje desetletje Slovenci po svetu in v domovini zbirajo po domovih in cerkvah, priòejo sveèe in preòivijo veèer v mislih na kršèanska izroèila, ki so stoletja vodila naš rod v domovini, pa tudi vse, ki òivijo po svetu. Veèer oziroma noèno bdenje pa je potekalo tudi v znamenju desete obletnice radia Ognjišèe in desetih ur molitve za boòji blagoslov in Marijino varstvo v prihodnje. Marija Pomagaj je namreè tudi zavetnica te prve katoliške radijske postaje v Sloveniji. Veèerno slovesnost s procesijo je vodil škof Alojz Uran, ki je odgovoren za pastoralo izseljencev. V pridigi je najprej poudaril, da smo se na Brezjah zbrali, ker obhajamo 190-letnico podobe Marije Pomagaj, pa tudi, da bi se Bogu zahvalili za deset let delovanja radia Ognjišèe. Nato je nato spregovoril o vkljuèitvi naše dròave v druòino evropskih narodov in podaril pomen

evropskega duha. Po sveti maši in procesiji se je nadaljevalo molitveno bdenje vse do zgodnjih jutranjih ur in svete maše ob petih zjutraj. Zbrani so zmolili vse štiri dele rožnega venca. Posebej doivnet je bil svetli del rožnega venca, saj so posamezne desetke molili Slovenci po svetu: p. Janez Tretjak iz avstralske Adelaide, p. Metod Ogorevc z ameriških Brezij - Lemonta, Jurij Rode iz Buenos Airesa v Argentini, Ivan Plazar iz Toronta v Kanadi in misijonar Lojze Letonja iz Sibiriije. Medtem se je Brezjam bližala skupina romarjev, ki je krenila k Mariji Pomagaj peš izpred ljubljanskega studija radia Ognjišee.

110-LETNICA ROJSTVA VALENTINA MERŠOLA. Zdravnik in infektolog Valentin Meršol se je rodil 22. februarja leta 1894 v Radovljici. Po maturi v Škofovih zavodih je odšel študirat medicino v Gradec, vendar je moral zaradi vojne kmalu na rusko fronto, kjer so ga ujeli Kozaki. V ujetništvu si je pridobil odlično zdravniško prakso. Študij je nadaljeval v Odesi, v Murmanskju in v Zagrebu, diplomiral pa je na praški univerzi. Zatem se je v Baltimoru izpopolnjeval na bakteriološkem področju. Namesto univerzitetne kariere pa je prišla druga svetovna vojna. Pomagal je vsem po svojih močih. Maja leta 1945 se je Valentin Meršol z družino umaknil na Koroško. V Vetrinju je zaradi svojega zdravniškega slovesa in odličnega znanja anglešeeine postal vodja civilnega taborišea. To je bil tudi kraj njegovega največjega ivljenjskega uspeha, saj je rešil na tisoee èloveških ivljenj. Ko se je zvedelo, da domobranci vraeajo v Slovenijo in jih mnoèno pobijajo, je pri Angleih dosegel, do so prenehali s pošiljanjem transportov beguncev nazaj v Jugoslavijo. Tako ni reševal ivljenja le kot zdravnik v bolnišnici ampak tudi v Vetrinju. Ob letošnji obletnici vetrinske tragedije, ki je se po njegovi zaslugi vsaj za preivele konèala bolje kot bi se lahko, so mu za njegovo delo izrekli posebno zahvalo. V Zavodu Sv. Stanislava v Šentvidu so mu prvo soboto v juniju postavili in odkrili doprsni kip, ki ga je blagoslovil nadškofijski upravitelj škof Andrej Glavan. Teden dni zatem pa so njegov spomin poèastili še na Vetrinjskem polju.

Slovesnost v vetinjski cerkvi je vodil škof Joef Kvas, ki je maja leta 1945 prav v tej cerkvi obhajal svojo novo mašo. Med slovesnostjo je blagoslovil spominsko plošeo, ki je namešèena v levi ladji pod kipom alostne Matere Boje. Na njej piše: "Naša

rešitev, o Marija, je v tvojih rokah!" so molili v junijskih dneh 1945 slovenski begunci v tem svetišeu. Njihova prošnja je bila uslišana. Zdravnik dr. Valentin Meršol je v sodelovanju s kanadskim majorjem Paulom H. Barrejem 4. junija 1945 na vetrinjskem polju prepreil, da bi britanske vojaške oblasti izroèile okrog 6.000 civilnih beguncev njihovim zasledovalcem, in jih tako obvaroval gotove smrti. Preiveli begunci in njihovi potomci izrekajo Mariji srèno zahvalo za rešitev in se hvaleno spominjajo rešiteljev. Junij 2004

SREÈANJE GORIC NA SVETI GORI.

Prebivalci obeh Goric in okoliških krajev so v nedeljo, 23. maja, ee sedemnajstie poromali na Sveto goro. Tovrstna majska sreèanja so namreè ee pred osamosvojitvijo Slovenije zaèela povezovati vernike z obeh strani meje, ki poèasi izginja. Sveto mašo sta darovala koprski škof Metod Pirih in gorški nadškof Dino De Antoni. Romanje je bila zahvala svetogorski kraljici za zdruitev Evrope 1. maja letos, zato je bilo geslo romanja Marija, naše upanje. Romarjem sje pe pridruila tudi veèja skupina Slovencev, Furlancev in Italijanov, ki so v organizaciji Èezmejnega društva M.O.S.T. pred tem peš obiskali Marijino romarsko svetišee na Stari gori in od tem peš krenili k Svetogorski Mariji na Skalnico. Omenjeno društvo si prizadeva za povezovanje treh narodov na tem obmoèju in ohranjanje dedišeeine.

Z NASMEHOM ZGODOVINE. Celjska, celovška in goriška Mohorjeva družba so v sozaloibi izdale knjigo Lojzeta Peterleta Z nasmehom zgodovine. V njej se v pogovoru z Jelko Kušar predstavlja prvi predsednik vlade samostojne Slovenije ter poslanec v slovenskem in Evropskem parlamentu Lojze Peterle. V biografskem delu zvemo marsikaj iz njegovega otroštva, študentskih in prvih službenih let. Tam so zanimive podrobnosti iz Peterletovega delovanja v èasu slovenskega osamosvajanja, vpogled v strankarsko prizorišee do vstopa Slovenije v Evropsko in Severnoatlantsko zvezo.

SKUPNOST SREÈANJE PRI SVETI TROJICI. Sredi maja je Slovenijo znova obiskal italijanski duhovnik ustanovitelj Skupnosti Sreèanje Don Pierino Gelmini. Po njegovi zaslugi smo pri nas dobili prve "komune", v katerih se zdravijo odvisniki od mamil. Don Pierino je najprej obiskal skupnost, ki deluje v franèiskanskem samostanu na

Kostanjevici pri Novi Gorici. V naslednjih dneh se je srečal s fanti v drugih treh skupnostih na Āadrgu, v Vremah in na Razborju pod Lisco. Višek njegovega obiska pa je bilo odprtje fantovske komune v franĀišanskem samostanu ob cerkvi Svete Trojice v Slovenskih goricah. To je peta komuna v Sloveniji, ki spada v svetovno verigo Don Pierinovih skupnosti SreĀanje.

V EVROPSKEM PARLAMENTU TUDI SLOVENCI. V petindvajsetih dr•avah, Ālanicah Evropske zveze, so od 10. do 13. junija potekale volitve poslancev v Evropski parlament. Dr•avljani iz desetih dr•av, ki so Ālanice postale 1. maja letos, smo se volitev udele•ili prviĀ. Skupaj smo izvolili 732 Ālanov parlamenta, od tega jih je 162 iz novih Ālanic. NajveĀ, 54, so jih izvolili na Poljskem, najmanj, pet, na Malti. V Sloveniji, kjer so bile volitve v nedeljo, 13. junija, smo izvolili sedem poslancev. Za omenjena poslanska mesta se je potegovalo 13 list s skupaj 91 kandidati. NajveĀ glasov, 23,5

odstoktov, je dobila lista Nove Slovenije, ki jo bosta v Evropskem parlamentu zastopala predsednik prve slovenske vlade Lojze Peterle in •upanja MoravĀ Ljudmila Novak. Njej sledi lista vladnih strank LDS in DeSUS z 22 odstotki glasov, ki jo bosta v parlamentu zastopala poslanec Jelko Kacin in novinarka Mojca DrĀar-Murko. Na tretje mesto se je uvrstila lista Slovenske demokratske stranke s 17,7 odstotkov glasov in podpredsednikom dr•avnega zbora Mihom Brejcem ter raziskovalka za jedrsko energijo Romana Jordan Cizelj. Sedmi poslanec, predsednik dr•avnega zbora Borut Pahor pa je iz Zdru•ene liste, ki je dobila dobrih 14 odstotkov glasov. Volitve v Evropski parlament kljub nizki volilni udele•bi predstavljajo velik poraz za vladajoĀo koalicijo in obenem zmago za pomladni stranki, ki sta v Koaliciji Slovenija, saj sta dobili štiri poslance, medtem ko so tri vladne stranke dobile le tri mesta v parlamentu širše domovine.

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
 51 Young Ave
 WEST HINDMARSH SA 5007
 Tel.: (08) 8346 9674
 Fax: (08) 8346 2903
 E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

sv. družina AdELAIDE

V ZELENIJE ODET Marijin mesec maj in pesem "Spet kliĀe nas venĀani maj" ter ŀmarniĀna razmiŀljanja o poklicih – vse to je za nami. V naŀem verskem srediŀŀu Svete Dru•ine smo prisluhnili razliĀnim priĀevalcem, ki so pripovedovali, kako jih je Bog poklical v duhovniŀki ali redovniŀki poklic. Takŀnih razmiŀljanj in priĀevalcev bi moralo biti ŀe veĀ. Ob takih razmiŀljanjih se bodo mladi in tudi starŀi vpraŀali, kaj naredijo za nove poklice. Krizo poklicev in pomanjkanje duhovnikov obĀutimo v adelaidski nadŀkofiji. Letos ni bilo nobenega novega duhovnika in ga ne bo ŀe vsaj tri leta. Umrlo jih je pa •e kar nekaj. Velika vrzel. Nadŀkof Willson

veliko dela in spodbuja za nove poklice. Vsak mesec je posebna molitvena ura za nove poklice, izredno spoŀtuje in ceni redovnike, z vsakim duhovnikom se osebno •eli sreĀati in pogovoriti, tako sem bil tudi jaz pri njem v mesecu aprilu po veliki noĀi in je med drugim dejal: "FranĀiŀkani so blagoslov za adelaidsko nadŀkofijo" in je pripovedoval, kako je bil z ostalimi avstralskimi ŀkofi na obisku ad limina pri pape•u.

Po konĀanem sreĀanju so vsi avstralski ŀkofje ŀli v Asissi, kjer je na grobu svetega FranĀiŀka vodil somaŀevanje.

Dejal je, da je bil ta dogodek zanj posebni milostni trenutek in do•ivetje.

Bog daj, da bi prizadevanja obrodila sadove!

Mesec junij je posvečen Srcu Jezusovemu in to je mesec duhovniških posvečenj v Sloveniji. Vsako sredo zvečer po radijskih valovih ob petkih in nedeljah razmišljamo iz knjige patra dr. Antona Nadraha, opata iz Stične na Dolenjskem: »Skrivnost vere, evharistične vrtnice za leto 2004«. Na prvi petek v juniju, ko je bila ob 10. uri sveta maša, po maši pa je bilo izpostavljeno Najsvetejše, smo v uri molitve prosili za nove poklice in za zvestobo obljubi, ki smo jo dali Bogu ob posvečenju!

V petek, **4. junija 2004, je bila v Migrantskem muzeju v Adelaidi odprta razstava katoliške emigrantske skupnosti.** Tudi naša skupnost je zastopana na vidnem mestu - Katekizem Primoža Trubarja (ponatis – faksimile), ki je bil tiskan 1554, bandera s podobo Marije Pomagaj z Brezij in mašni plašč, narejen po načrtih pokojnega duhovnika in umetnika Staneta Kregarja. Plašč so naredile sestre v Mali Loki v Sloveniji. Razstavo je odprl nadškof Filip Willson - bili pa so zastopani politiki in izseljenske skupnosti - našo skupnost sta zastopala Jože in Marija Vuzem. Slike, ki so izstopale, je tiskal naš tiskar Ernest Orel, ki je bil tudi na odprtju razstave. Lahko smo ponosni na tako zastopstvo in sodelovanje!

Koliko dni nas še loči od našega 30. mladinskega koncerta, ki bo letos v priredbi naših verskih središč v Adelaidi. Upam, da bo pridno vadite in da se ga boste udeležili. Trideset let je lepa

Ernest Orel in Jože Vuzem na razstavi.

doba, kako dolgo še bo šlo naprej ... je odvisno od mladih, staršev in tudi organizatorjev. Naj bodo še naprej ti koncerti časa druženja in spodbujanja k naši kulturni dediščini in ohranjanju slovenskega jezika. Koncerti pa niso namenjeni samo mladim - tudi tistim, ki ste po srcu mladi, vsem, ki ste bili vključeni v prejšnje koncerte. Bilo bi čudovito, če bi se zbrali ob tej obletnici v Adelaidi. Vse vabimo s prisrčnim vabilom "**Skupno na poti**". Pridite, več nas bo, lepše nam bo! **Koncert bo 2. oktobra 2004, ob 3. uri popoldne v dvorani slovenskega kluba, 11 La Sale Street, Dudley Park, Adelaide.** Naslednji dan, 3. oktobra, bo ob 6. uri zvečer sveta maša in birma v naši cerkvi Svete Drušine. Mašo bo vodil in birmal adelaidski nadškof Filip Wilson, ki izredno ceni in daje veliko upanje na mlade. Vse vas vabim, da bi ostali pri birmanski maši in s svojim sodelovanjem doprinesli k svečanosti. Če sedaj vabim pevce k oblikovanju maše. Nasvidenje v Adelaidi!

p. Janez

Mašni plašč, narejen po načrtih pokojnega duhovnika in umetnika Staneta Kregarja. Plašč so naredile sestre v Mali Loki v Sloveniji. Na fotografijah p. Janez s sodelavcema Marijo in Jožetom Vuzem.

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
valerian@pacific.net.au ** filipr@pacific.net.au

Sv. Rafael Sydney

PROGRAM V MERRYLANDSU:

V juniju bo mladinsko - dru•inska maša v nedeljo, 27. junija, ob 9.30. Isto velja tudi za nedeljo 25. julija ob isti uri. Vabljeni dru•ine in mladi. Ker bo maša v angleščini, povabite tudi tiste, ki ne razumejo slovensko.

V sredo, 14. julija, bo po večerni maši bo v razredu za oltarjem seja •upnijskega sveta.

Fatimski dan v juliju je v torek, 13.7. Romanje v Penrose Park z osebnimi vozili ali avtobusom krajevne •upnije.

Srečanje Franèiškovne dru•ine bo 29. junija, 27. julija in 31. avgusta po večerni maši.

V juliju in avgustu bodo slu•be Bo•je:

FIGTREE – 11. in 25. julija ter 8. in 22. avgusta ob 5.00 popoldne, kot obièajno.

Etnièna slu•ba Bo•ja za rojake v **Wollongongu** bo v nedeljo, 29. avgusta, ob 2.00 popoldne v •upnijski cerkvi v Albion Parku. Geslo tega srečanja je »WE ARE ONE«.

CANBERRA – 18. julija ter 15. avgusta ob 6.00 zveèer v cerkvi sv. Petra in Pavla, Garran, ACT.

NEWCASTLE - HAMILTON – 29. avgusta ob 6.00 zveèer – 5. nedelja v mesecu!

SURFERS PARADISE – sobota, 17. julija, ob 7.30 zveèer v cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Drive, Clear Island Waters.

CORNUBIA »Planinka« – nedelja, 18. julija, ob 10.30 dopoldne.

PERTH (WA) – Obisk duhovnika bo v nedeljo, 1. in 8. avgusta. Maša bo ob 2.00 popoldne v cerkvi sv. Kierana, Osborne Park.

POKOJNI:

Na prvi dan maja 2004 je v Cairnsu QLD, (•ivel je v Tully), umrl **ROMAN SKOÈAJ**. Rojen je bil 15.8.1923 v Medani v Goriških Brdih. Zapušèa •eno

Emo, sina Edija, ki je poroèen z Elviro, hèerko Anito, poroèeno s Teom, Gabrijelo, poroèeno z Luisom, Meryann, poroèena z Russelom in Denise poroèena z Waynom. (Hvala Evgenu Braidot za posredovane podatke).

Dne 11. maja 2004 je v Wollongongu umrl **PETER VULETA**, ki je bil po rodu iz vasi Otok pri Splitu. Rojen je bil 22.3.1935. Poroèen je bil z Aniko roj. Grabrovec, ki je po rodu iz Ljubljane (Šiška), in ima frizerski salon v Daptu. Poleg nje zapušèa tudi sina Branka. Pogrebna maša za pokojnika je bila 14. maja v hrvaški cerkvi v Figtree.

V nedeljo, 30. maja 2004, je na svojem domu v Hornsby (Sydney) umrl **BIL MIKULAN**. Rojen je bil 3.2.1928 v Donji Dobravi na slovensko - hrvaški meji. Bil je sin Jo•eta in Ane roj. Rusak. Leta 1954 se je na Bledu poroèil z Angelo Rott, ki je po rodu iz vasi Kozlek (Begunje pri Cerknici). V Avstralijo sta prišla leta 1957. Najprej sta •ivela v Greti, nato pa v Cabramatti. Po poklicu je bil skladišènik. Pred petnajstimi leti ga je zadela kap, resno pa je bil bolan zadnje mesece. Pokojnik poleg •ene zapušèa hèerko Marijo, poroèeno Maider in sina Marjana, ki je poroèen s Suzan Corry ter dva vnuka. Pogreb je bil v dru•inskem krogu. Pokopan je bil v Willoughby.

V nedeljo, 6. junija 2004, je v St. George bolnišnici v Kogarah (Sydney) NSW umrla **ANGELA KUNSTELJ roj. Drev**. Luè sveta je zagledala 7.8.1911 v Avstriji. Starši so bili po rodu iz okolice Velenja. Poroèena je bila s Stanislavom, ki je umrl pred leti v Kranju. Pokojnica je prišla v Avstralijo leta 1960 na ladji »Roma« skupaj s hèerko Vido in sinovoma Cirilom in Vladom. Hèerka Vida je umrla pred petimi leti v Sydneyu, sin Metod pa •e prej v domovini. Angela je bila skrbna dru•inska mati, predana svojim otrokom. Èez dan je opravljala poklic frizerke, ponoèi pa je bila zaposlena v tovarni stekla v Redfern vse do upokojitve. Zadnja leta je bolehal

in bila v Fairlea Nursing Home, resno pa je bila bolna zadnjih šest mesecev. Duhovnik iz •upnije sv. Declana v Penshurstu ji je podelil zakramente sv. Cerkve. Zapušča sina Cirila in Vlada, ki je znan pod imenom Walter in je vodja ansambla »The Masters«, pet vnukov in dva pravnuka. Pogrebna maša je bila v kapeli Srca Jezusovega v Rookwoodu, v četrtek, 10. junija. Pokopana je na slovenskem pokopališču.

Naše so•alje vsem •alujoèim.

Romanje v Penrose Park

Vsak trinajsti dan v mesec, posebno v mesecu maju, je Fatimski dan. Leta 1917 se je Mati Bo•ja prviè prikazala trem otrokom: Luciji, Jacinti in Francescu s sporoèilom, naj molijo ro•ni venec vsak dan.

Iz verskega središča Merrylands se nas je 13. maja zbralo veè kot trideset in smo se odpeljali v Penrose Park na romanje, kjer smo se pridru•ili nad dva tisoè vernikom vseh narodnosti, zdru•enim v veri, upanju in ljubezni do Marije, Jezusove Matere.

Sveto mašo na prostem je vodil nadškof iz Rima v sodelovanju z mnogimi drugimi, tudi patrom Valerijanom. Sledilo je kosilo in potem smo se zbrali v cerkvi pred Najsvetejšim. Odšli smo v procesiji z bandero, ki jo je ponosno nosil Lojze Hušarek, z

ro•ami okrašenim kipom Fatimske Marije, pesmijo in molitvami ro•nega venca v raznih jezikih. Molitve vernikov v slovenšèini je imela Pavla Fabian.

Zbrali smo se pri Lurški votlini, sledile so litanije, ro•ni venec usmiljenemu Jezusu (Chaplet of Divine Mercy). Sledil je govor, jasno sporoèilo za vse. Vsakdanje novice nam prinašajo gro•nje in strah.

Kaj bi lahko jaz naredil za mir na svetu?

Ali molim in kakšna je moja molitev? Ali je molitev dolgoèasna in brez veze? Èe molim z besedami brez preišljevanja na besede, to je lahko brez vrednosti. Zakaj je molitev potrebna? Najlepši dar Bogu je direkten od Jezusa skozi priprošnje Matere Marije.

Drugo, ali se postim? Ali zadosti, èe zau•ijem manj hrane? Dober primer je, da namesto gledanja TV, zmolim ro•ni venec. To je res prijeten notranji mir. Ne se prito•evati, kadar nam ni kaj po volji, svoje te•ave prelo•imo na Jezusa in njegov kri•, ki ga je za nas nosil.

Tretje, ali delam dobra dela za soljudi in sem usmiljen do bolnikov in ostarelih?

Napolnjeni s Svetim Duhom smo se vrnili lepo razpolo•eni in se varno pripeljali. Hvala Ivanu Ko•elju, našemu zanesljivemu vozniku.

Clara Brcar, Orchard Hills NSW

Lep jesenski dan je in gledam drevesa, ki so tako •ivo obarvana v rdeèi, rumeni, zeleni in rjavi prevleki. Tako je bilo tudi v Penrose Parku 13. maja 2004, ko smo bili na romanju.

Marija Kmetova

53

Sveti Francisek Asiski

Oèeta ni veè

Luèi so se pri•igale v hišah, gledale so in migljale na cesti iz Assisija v Porcijunkulo. Vso noè so prihajali ljudje, jokali so, peli in klicali Franèiška. Nosili so ro•e in vejice, vence, sveèe in plamenice. Krog in krog lopice je bila ena sama greda ro• in zelenja, da je dišalo in so govorile astre in krizanteme v belih in rdeèih in lilastih, modrih in rjavih barvah. Nageljni so le•ali vsi razzvneti kakor ogenj, vrtnice so drhtele in dehtele v belini in rdeèici in rumenih odsevih.

Otroci in matere, mo•je in starci, duhovniki in višja gosposka, bogati in revni: vsi so se gnetli v Porcijunkuli z vejicami in s plamenicami in s kri•i in ro•ami in bilo je kakor na cvetno nedeljo.

Vile so se himne in zahvalnice v rosno jutranje nebo, zvonovi so udarjali in peli, peli v vseh glasovih in izgovarjali venomer: "Francesco, Francesco, svetnik, svetnik!" Resno so govorili veliki zvonovi, spremljali so jih srednji, se zatekali vanje mali in drobni in najdrobnejši.

Ljudstvo in priroda in ozraèje in zemlja in nebo: vse je proslavljalo Franèiška.

Dvignili so bratje mrtvo truplo, obstopili so jih bogato našopirjeni vojaki, lesketale so se sulice, zvenèale ostroge, vihrale perjanice, gorela so bandera, udarjal je boben, donele so trombe in pozavne, veličastno se je zibal veliki kri•, pozvanjali so zvonèki, vstajale so meglice iz kadilnic, belila so se èipkasta oblaèila ministrantov in duhovnikov in zlatile se ro•e na èrnih plašèih iz brokata in •ameta, iz mehke in šumeèe svile.

Po stranski poti proti sv. Damijanu je krenil •alni sprevod, da se izpolni, kakor je Franèišek sam •elel. •e je klical zvonèek in pozdravljaj Franèiška. Tako oto•no, tako •alostno, tako prisrèno je drhtel glasek iz cerkvice in hitel je in •e ves je bil upehan in hotel je biti glasnejši od drugih zvonov in hotel je povedati iz vsega srca, da je pri svetem Damijanu •alost najveèja, da so ondi duše najbolj potrte, da je boleèina sestre Klare brezmejna.

Na ste•aj so bila odprta cerkvena vrata – vilo se je zelenje v objemu ro• po podbojih, nageljni in vrtnice in krizanteme in astre in cinije in vejice oljk in pinij so le•ale v cerkvi na tleh – za poslednji sprejem, za poslednjo pot prijatelja, dobrotnika in oèeta svetega Franèiška. Bratje so polo•ili nosilnico pred omre•je obhajilne mize. Dvignili so èrno tanèico – mrtev Franèišek je le•al pred Klaro in sestrami.

Vse strte so zdrknile na kolena, glasno so zajeèale, srca vseh zbranih so se topila v bridkosti, ko so zaslišali ta krik bolesti in turobe.

'Oèe, oèe,' je vzkliknila Klara in drhtela, 'oèe, kaj bomo sedaj poèele! Zakaj si nas zapustil nas uboge, zakaj pustiš, da bomo sedaj same in zapuščene! Zakaj nam nisi dovolil, da bi preje umrle? Tako rade bi bile odšle pred teboj tja, kamor greš sedaj ti, tako rade. A sedaj nas pustiš v •alosti... Kaj bomo poèele sedaj v tem zidovju, kaj, ko ne bo veè tebe k nam. Nobene tola•be ni, ko tebe ni; nobenega veselja veè za nas, ki smo kakor v grobu za svet, O ti oèe ubogih, ti ljubitelj uboštva, kdo se bo zdru•il z nami v

uboštvu, kakor si se ti? Kdo nam bo pomagal v skušnjavah, kakor si nam pomagal ti, ki si sam toliko prestal od njih? Kdo bo nas •alostne, tola•il v •alosti? O, grenka loèitev! O, sovra•na oddaljenost! O, strašna kruta smrt, ki si vzela oèeta tisoèem sinov in hèera in si jih umorila, ker si odvedla od nas onega, ki je blagoslovil vse naše trpljenje in stremljenje!

Utihnila je, se zazrla v svete rane oèetove in jih poljubljala do onemoglosti. In vse sestre so videle rdeèe, krvave ro•e Jezusove na nogah, rokah in prsih in sestra Chiarella jih je moèila z vroèimi solzami. Potem so se zavedle, kam je odšel Franèišek in Klara je dehnila: 'Ljubi moj Franèišek, povej, povej Jezusu, naj bo z menoj in s sestrami, povej, da ga ljubimo; prosí ga pomoèi za nas ubo•ice...'

In kakor bi jo objela mehka, ne•na roka, je bla•eno lila v srce tola•ba, je bo•al dušo sveti mir, je prišla vdanost in radost iz nebeških višav. Še enkrat se je oklenila Franèiška in ga poljubila, potem je odstopila in zamahnila z roko.

Odnegli so Franèiška. Trdo je padlo omre•je.

"Oèeta ni veè...," se je zasekalo v tihi dom sestre Klare, najzvestejše.

V Porcijunkuli pa je tisti èas kleèala Jakoba v kapelici i je še in še brala pismo, ki ga je narekoval Franèišek Leonu, pa ga ni oddal: »Gospe Jakobi, slu•abnici Najvišjega, •eli brat Franèišek, ubogo hlapèe Gospodovo, zdravja in dru•be Svetega Duha v Jezusu Kristusu, Gospodu našem!

Znano Vam je, preljuba, da mi je podelil Jezus Kristus – bodi èešen na veke! – milost, da zvem za konec svojega •ivljenja. Blizu je. Èe me hoèete torej še enkrat videti, odpotujte precej, ko prejmete to pismo in pohitite k Mariji z angeli. Zakaj, èe pridete kasneje kot v soboto me boste dobili mrtvega. Prinesite tudi kaj blaga, da bodo pokrili moje truplo in sveè za pogreb. Tudi as prosim, da mi prinesete onih slašèic, ki ste mi jih Vi dali v Rimu, ko sem bil bolan..."

"Tu je prenehal," je tiho dejala Jakoba, "O, kaj, kaj bi bil še sporoèil? Kaj še povedal v pismu, èesar ni moèi izreèi v besedah, ki so v dnevu in jih spremljajo oèi? Ljubi moj prijatelj, prosí, prosí

zame pri Gospodu, pri veènem soncu! – Glej, Francesco, tu ostanem, v Assisiju bom in se nikoli veè ne povrnem v Rim. Da bom tako blizu tebe do konca svojih dni, da bom blizu sestre Klare in se bova pogovarjali o tebi, ki si njen in moj prijatelj. Kolikor bom mogla, bom stala tvojim bratom in sestram ob strani. Ljubila jih bom, skrbela zanje, da ne bo prazno in pusto v meni, da bom koristila tvojim najdra•jim. Bodi z menoj, Francesco, bodi z Jezusom na moji poti!"

V cerkvi San Giorgio so sijale luèi z oltarjev, ro•e so dišale, kadilo se je dvigalo in motalo s svetlobo dneva, ki je blede strmela skozi okna.

Duhovšèina in bratje so zapeli miserere.

Zamolκλο so odmevali glasovi, dru•ili so se z molitvami ljudstva, ki se je na kolenih poslavljalo od dobrotnika in oèeta svetega Franèiška.

"Z Bogom, Oèe!"

"Z Bogom, z Bogom Francesco!"

"Z Bogom, poslednjikrat z Bogom!"

Polo•ili so truplo v krsto in ga spustili v grobnico.

In zdelo se je, da slišijo besede iz temne globine. Leon in Bernard in Egidij in Angelo in Maseo in Rufin in sestra Klara pri svetem Damijanu in vsi otroci so natanèno slišali: »Blagoslavljam vas, ljubi, preljubi moji, blagoslavljam vas, kolikor morem in kakor morem...«

V kriпти te mogoène bazilike je Franèiškov grob.

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
Ss. CYRIL & METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787, (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POŠITKA - MOTHER ROMANA HOME

Sv. ciril in Metod Melbourne

»EJTE BOLJ POEAS!« - tako poje Adi Smolar, mi je pripovedoval na pogrebu Ivana Haceta v Geelongu gospod Gusti Glavnik. Sonena ura, ki s sencami odmerja elovekove trenutke ivljenja na tem svetu, se vrtili, tako se zdi, vse hitreje. Vsak prvi petek v mesecu obišem Angelo in Franja Majerice. Franjo mi je v melodiji medimurske hrvašene dejal: »Idu godine, idu dani, a ništa nije kao lani.«

Skoraj polovica leta 2004 bo kmalu preteklost. Tako se tudi mi vsak mesec na teh straneh Misli oziramo na prehojeno pot in naertujemo za naprej. Ob pogledu nazaj se izpisuje zahvala Bogu in ljudem. Na zadnjo nedeljo v maju smo praznovali binkoštni praznik in po deseti sveti maši smo v Kew izpostavili Najsvetejše. Moški del našega pevskega zbora se je pridružil patru Cirilu ob oltarju v petju litanij Matere Bože, enski del zbora in celotno obestvo pa je odpevalo vzklike litanij in vmesne pesmi. Lep sklep šmarniene pobonosti.

Prva nedelja v juniju je bila praznik Svete Trojce. Po deseti maši smo imeli v Kew telovsko

procesijo, kajti drugo nedeljo v mesecu je to zaradi maš v Geelongu in St. Albansu nemogoee. Po hladnem jutru se je naredil tako prijazen dan, da smo se poleg pobonosti še lahko celo grelil kot

Meonar Maks Korc in Joe Rozman z bandero Marije Pomagaj pred etrtim oltarjem pri lurski Mariji.

martiniki. Letos so se prviel pridružil tudi rojaki iz Geelonga. Prvi oltar pred domom matere Romane so pripravili elani Slovenskega društva Melbourne, ki slavi v letošnjem letu svoj zlati jubilej. Drugi oltar je bil pri kozoloku in tega so postavili rojaki slovenskega društva Ivan Cankar iz Geelonga. Tretji oltar pri kipu škofa Baraga so postavili elani slovenskega društva Planica iz Springvale. Pred lursko votlino je bil etrti oltar – tega so postavili elani slovenskega društva St. Albans. Na vrhu stopnišea pri vhodu v cerkev je bil peti oltar, delo elanov slovenskega društva Jadran.

Ob prihodu k oltarju so pevci najprej zapeli evharistieno pesem.

Ob prihodu k oltarju so pevci zapeli pesem, duhovnik je pokadil Najsvetejše, predsednik društva ali kdo drug iz vodstva je imel napoved, zatem je bil evangelij, člani društev so imeli prošnje, potem je bila zopet pesem ter blagoslov z Najsvetejšim. Ob molitvi rožnega venca smo šli v procesiji k naslednjemu oltarju. Pri zadnjem oltarju smo ob koncu zapeli zahvalno pesem. Tako nas živi Bog blagoslavlja in povezuje v občestvo. Ta vsakoletna telovska procesija lepo poveže celotno slovensko skupnost v Melbournu in Geelongu. Iskrena hvala predsednicama, predsednikom, članom upravnih odborov in članom društev, mentorjem, nosilcem bander, narodnim nošam in celotnemu občestvu za res lepo slovesnost. Društvo sv.

Eme je po procesiji pripravilo pogostitev: kranjske klobase in kisló zelje. Hvala, ker ste nasitili množico!

Letos smo imeli dve svete maše v treh dvoranh slovenskih društev: ob praznovanju svetega Jožefa, 21. marca, na Jadranu; ob začetku 9. slovenskega festivala, 17. aprila, na Planici in v nedeljo, 10. junija, v dvorani društva Ivan Cankar v Geelongu. Hvala predsednikoma in predsednici ter vsem članom. Hvala tudi za darove – nabirke: Jadran \$402; Planica \$522; Geelong \$174. Vsi ti darovi pomagajo pri vzdrževanju vsega, kar pomeni slovenski misijon v Melbournu. V juniju 2004 moramo seveda poleg vseh rednih izdatkov napisati še ček za zavarovanje – Personal Accident – Voluntary Workers in Public Liability – General: \$5,106.17 (Od 30.06.2004 do 30.06.2005).

Drugi oltar je bil pri kozolèku in tega so postavili rojaki iz Geelonga, ki so se nam letos prvič pridružili. Predsednica društva Lojzka Kuhar bere napoved.

Prvi oltar pred domom matere Romane so pripravili člani Slovenskega društva Melbourne, ki slavi v letošnjem letu svoj zlati jubilej. Predsednica SDM Milena Brgoč bere napoved.

Slovenski praznik dan državnosti bomo praznovali v nedeljo, **27. junija**. Ob 10. uri bo sveta maša za domovino. Po maši bo v cerkvi kulturni program, slavnostni govornik bo odpravnik poslov veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri gospod Bojan Bertonec. Ob sklepu bo dvig treh zastav in petje avstralske, slovenske in evropske himne pred domom matere Romane. To nedeljo bo ob 6. uri zvečer sveta maša v Morwellu.

Občegnanje v čast našima zavetnikoma svetima bratoma Cirilu in Metodu bomo praznovali prvo nedeljo v juliju, **4. julija, skupaj s praznovanjem zakonskih jubilejev**. Vabimo vse zakonske pare, ki v letošnjem letu praznujete 10., 15., 20., 25., 30., 35., 40., 45., 50. in vsako obletnico nad 50, da se pridružite temu našemu skupnemu slavlju.

30. mladinski koncert bo letos **2. oktobra ob 3. uri popoldne v dvorani slovenskega društva v Adelaidi**. Geslo koncerta je: **Skupno na poti**. Vabimo mlade talente, da se prijavijo. Prijavnice dobite v verskih središčih. Iz Melbournu bomo odpotovali v Adelaido v četrtek, 30. septembra, zjutraj. Prijave sprejema Lidija Bratina, telefon 9700 3178. Cena potovanja, prenočišča z zajtrkom in večerjo je 150 dolarjev.

Tretji oltar pri kipu škofa Baraga so postavili člani slovenskega društva Planica iz Springvale. Prvi z leve je predsednik Fred Toplak.

Anica in Veronika Smrdel ter Marija Srebot, ki je na obisku iz Kanade (na sredini med njima), so krasile slovesnost v gorenjskih narodnih nošah.

POROKE:

Alojz KEREK in Marija OGINSKI roj. Mlinariè sta sklenila sv. zakon med sveto mašo 12.06.2004 v Kew. Prièe so bile Karel Grah, Wanda Puka in Teresa Sycamore.

Dušan Frank MASLO in Helen George MICHAEL sta imela poroèno mašo v Kew ter nato poroko in poroèno slovesnost v grški pravoslavni cerkvi Evangelismos v East Melbourne 12.06.2004. Prièi sta bila Christodoulos in Eva Phlorides.

Èestitke obema paroma in veliko ljubezni in radosti na skupni poti ÷ivljenja!

ODŠLI SO:

ANDREJ SELJAK je okrepljen s svetim maziljenjem mirno zaspal v Grace McKellar Centre v Geelongu 18. maja 2004. Rojen je bil 29.11.1938 v Zakojci. Bil je sosed pisatelja Franceta Bevka. V druïini je bilo enajst otrok, on je bil predzadnji. V Avstralijo je prišel leta 1960. Leta 1963 se je v stari kapeli v Kew poroèil z Doro Desanko,

doma iz vasi Smiljevo pri Bitoli v Makedoniji. V zakonu se jima je rodila hèerka Kathy. Andrej je imel v Geelongu še pet bratov: Lojzeta, Ladka, Vinka, Stanka in Rajka – in vsi so delali v Fordu. V Geelongu je tudi sestra Zofka por. Valentinèiè. V Sloveniji sta dve sestri Fanica Seljak in Dragica por. Kosec v Ljubljani ter brat Pepi v vasi Zakri• pri Cerknem in brat Mirko na domu v Zakojci. Andrej je bil bolan zadnja štiri leta. Imel je moèno sladkorno, odpovedovale so tudi ledvice in •olè. Veèer pred pogrebom je bila v cerkvi Holy Spirit molitev ro•nega venca, pogrebna maša pa je bila v isti cerkvi naslednji dan, 25. maja in nato pogreb na Highton pokopališèu.

IVAN HACE je umrl 30. maja 2004 v bolnišnici v Geelongu. Rojen je bil 5.11.1931 v vasi Podcerkev na Notranjskem kot edini sin Ivanke Hace. V Avstralijo je prišel leta 1962 s štiriletno hèerko Suzan. Leta 1982 se je poroèil z Zinko Domanjko iz Maribora. Najprej sta ÷ivela v Melbourneu, leta 1987 pa sta si kupila hišo v Geelongu. Ivanovo veliko veselje je bila glasba, posebno rad je igral na harmoniko. Rad je bil v veseli dru•bi in rad je razveseljeval ljudi. Imel je tudi veè ansamblov: Sne•nik, Kristal in Lipa. Pisal je tudi pesmi. Leta 1994 ga je obiskala bolezen, operirali so mu srce, leto pozneje je imel kap in nato še sladkorno bolezen. Zadnjih devet let je bil v Grace McKellar House, zadnja leta na invalidskem vozièku.

Pred lurško votlino je bil èetrtri oltar – tega so postavili člani slovenskega društva St. Albans. Na levi strani sta Štefan Merzel in Janko Klemenèiè.

Ivan zapušča •eno Zinko, hčerko Suzan ter vnuka Patricka in Andrewa ter veliko prijateljev. Pogrebna maša je bila v cerkvi Svete Dru•ine v Bell Parku 7. junija. Ob koncu maše mu je spregovoril v slovo Lenti Lenko ter mu na njegovo harmoniko zaigral pesem v slovo. Po pogrebni maši so +Ivana odpeljali v krematorij, kjer je bil naslednji dan kremiran.

LJUDMILA (MILI) VESEL roj. Šegula je umrla v večeru praznika Sv. Rešnjega Telesa in Krvi. 10. junija 2004, v McCulloch House Monash Medical Centre v

Ko smo hodili v procesiji Svetega Rešnjega telesa in Krvi od oltarja do oltarja, smo molili ro•ni venec. Sonce je veselo sijalo, poglejte sence!

Na vrhu stopnišča pri vходу v cerkev je bil peti oltar, delo članov slovenskega društva Jadran. Predsednik Milan Ogrizek bere napoved.

Claytonu, uro zatem, ko je še enkrat prejela sveto maziljenje in prošnjo za odpušeanje. Rojena je bila 24.08.1929 v •upnji Sv. Ruperta v Slovenskih goricah v dru•ini šestih otrok, eden je umrl še majhen. Ona je tretja. V Sloveniji ima na Ptuju brata Lojzeta Šegula – njegov sin pater Andrej je minoritski duhovnik in Milica je vedno rada s ponosom pripovedovala o njegovem delu. Sestri Kristina Artenjak in Marija Mikša •ivita v Nemèiji v bli•ini Kolna. Mili se je uèila za šiviljo. Prviè se je poroèila leta 1947. Hèerka Ivica je umrla, hèerka Darinka por. Rebernik pa •ivi v Sydneyu. Po loèitvi z mo•em se je civilno poroèila leta 1965 z Vilijem Veselom iz Sodra•ice. Njegov brat Ivan •ivi z dru•ino v Melbournu. Iz tega zakona je sin Vili, ki se je

rodil v Nemèiji. Vsi trije so se leta 1966 preselili v Avstralijo. Mili je najprej delala za Bosch, kakor •e prej tudi v Nemèiji skupaj z mo•em Vilijem. V veliko veselje ji je bilo, da se je mogla pred nekaj leti z Vilijem tudi cerkveno poroèiti. Vili je umrl na veliko soboto, 19. aprila 2003. Molitve za pokojno Mili smo imeli v pogrebnem zavodu Tobin Brothers v Noble Parku, pogrebno mašo pa naslednji dan, 15. junija 2004, v cerkvi sv. Antona v Noble Parku. Od tam smo jo spremljali do kapele Blair pokopališèa v Springvale, kjer smo se poslovili od nje. Tam bo kremirana in polo•ena v grob svojega pokojnega mo•a Vilija.

Pokoj mrtvim, so•alje v luèi vere pa vsem sorodnikom in prijateljem.

p.Ciril

TOBIN BROTHERS
A BETTER WAY

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

Head Office
NORTH MELBOURNE, 189 Sandary Road, 9328 3999

BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK	9558 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM	9940 1277
CRANBOURNE	5996 7211	BINGWOOD	9870 8011
DONCASTER	9840 1155	St. ALBANS	9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE	9364 8711
ESSENDON	9231 1800	WERRIBEE	9748 7900
FRANKSTON	9775 5022		
GLENROY	9306 7211	Francesa Tobin & Associates	
MALVERN	9576 0433	EAST BURWOOD	9807 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTON	9596 8144

Member ADBA

Severni tropski Queensland

Nekaj spominov z našega potovanja v Queensland na pobudo gospoda Stanka Prosenaka in gospe Dragice Gomizelj, ob zlatem jubileju Slovenskega društva Melbourne – sekcije lovske in ribiške družine.

Ob nenehnem godrnjanju moša Valentina, da paè morava na ogled Queenslanda z ekipo skupine Lovske in Ribiške družine SDM, sem konèno rekla 'ja', èeprav avtobus in jaz osebno nisva velika prijatelja za potovanje!

V petek, 14. 5. 2004, smo poèakali na avtobus pred slovensko cerkvijo v Kew ob 8. uri zjutraj. Bilo je mrzlo, zelo vetrovno jutro. Gospod Stanko Prosenak in gospa Dragica Gomizelj so se z nekaj potniki èe pripeljali iz SDM in nas pobrali. Nekaj smo v Kew vsi pogrešali: Patra Cirila, da bi nas blagoslovil in nam èelel sreèno pot! Vendar se izpred cerkve nismo odpeljali prej, da smo se z nekaj izbranimi besedami priporoèili Bogu in svetemu Krištofu. Zmolili smo Oèe Naš, Zdravo Marijo in Èast Bodi, se vsi verni in ne tako verni lepo pokriali. Za tem nas je šofer avtobusa odpeljal na letališèe.

Po opravljenih formalnostih smo z letalom 'Virgin Blue' odleteli do Brisbana in po enournem postanku do Townsvilla. Èakal nas je avtobus in nas z letališèa Townsville peljal v motel 'Aquarius On The Beach', kjer smo stanovali tri noèi. Po osveitvi in sprehodu na obali, (Mary je menda skoèila v bazen), smo šli na okusno veèerjo. Nekateri utrujeni smo se vrnili domov spat, drugi bolj mladostni so se podali iskat sreèò v igralnico, spet drugi so šli na sprehod po obali.

Naslednji dan, 15. 5. 2004, smo se zjutraj odpeljali z avtobusom v Charters Tower.

Šofer nam je vso pot razlagal zgodovino kraja, ki smo ga obiskali. Bili smo postreèeni z sveèe peèenim 'damper' z maslom, marmelado in z domaèim medom. V èasu zlate mrzlice je bil to dobro naseljen kraj, zdaj v tem kraju še èivi okrog 20 ljudi. Ustavili smo se za kratko kosilo, popoldne pa nadaljevali pot in si ogledali Venus Mill. To je še edini mlin v Queenslandu, ki je na ogled turistom in obstoja še iz èasa zlate mrzlice. Ogledali smo si kratek dokumentarni film o zgodovini tekega dela. Za veèerjo smo bili povabljeni v blijnjo ribjo restavracijo.

16. 5. 2004 smo se podali na izlet na Magnetic Island. Z ladjo smo se pripeljali na otok, ogledovali lepote, se malo okrepeali. Popoldne smo si ogledali mesto Townsville, se pripeljali do vrha Castle Hilla, si ogledali botanièni vrt, videli veliko tropskih dreves in raznih ovijalk, lepota za oèi in opoj za dušo. Vse se ne da opisati, moraš resnièno doiveti in si ogledati. Za hrano je bilo vedno dobro poskrbljeno.

V ponedeljek, 17.5.2004, smo se zgodaj zjutraj z avtobusom odpeljali na pot proti Cairnsu. V malem mestu Cardwell smo se ustavili in se z ladjo pripeljali

“Dobili smo èe v nahrbtnike zloèeno kosilo po dva in dva skupaj. Tisti “ta korajni” smo se podali na 5,5 kilometrov dolgo pot na ogled otoka in obale. Na poti smo se ustavili in pojedli kosilo.”

na otok Hinchinbrook. To je bila zelo zanimiva obala. Dobili smo •e v nahrbtnike zlo•eno kosilo po dva in dva skupaj. Tisti "ta koraj•ni" smo se podali na 5,5 kilometrov dolgo pot na ogled otoka in obale. Na poti smo se ustavili in pojedli kosilo. Po nekaj urah smo se zopet vkrcali na ladjo. Vsi veseli smo tudi zapeli. Naša sopotnica Irma je bila od kapitana ladjice postavljena za volan za nekaj •asa, da se je on lahko okrepeal s kavo in keksi. Pošalili smo se, da ta gospa nima voznškega dovoljenja, toda to kapetana sploh ni motilo, da svojih potnikov ne bi zaupal njenemu vodstvu! Med smehom ji je na glas zabèal, da tega ne sme zaupati njegovim predpostavljenim, ker bi on lahko izgubil slu•bo. V resnici je za ta •as volan urejal raèunalnik!

V Cairns smo se pripeljali pozno zveèer in dobili stanovanje v Coral Tree Inn Motelu za naslednjih šest noèi.

V torek, 18.5.2004, smo imeli celodnevni izlet v Kurando. Na 'scenic railway' postaji smo se vkrcali in se z gondolo odpeljali na ogled tropskega gozda. Z gondolo smo se dvakrat ustavili in se z vodièem podali na kratek sprehod. Lepo so nam razlo•ili zgodovino starih dreves in vsega, kar smo videli. V Kurandi smo imeli postanek za kosilo in ogled trgovin. Za tem smo se z vlakom odpeljali in spotoma lahko u•ivali ob prelepem pogledu na slapove in tropski gozd. •elezniška postaja v Kurandi je odeta vsa v cvetje in zelenje - nekaj posebnega za oèi! V

veèernih urah smo se vrnil nazaj v Cairns.

V sredo, 19.5.2004, smo imeli èudovit izlet v Babinda Boulders, za tem smo obiskali Paronella Park in Španski Grad. Tu sem si kupila knjigo, zgodovino tega gradu, ki ga je v letih od 1920 -1960 zgradil s svojo domišljijo španski priseljenec Jose Paronella. Svoj grad, ki si ga je •e v otroških letih zamislil, ob pripovedovanju svoje babice, ki je otrokom s svojimi pravljicami budila domišljijo, je dogradil leta 1935. Ob slapovih je imel svoj 'generator' za proizvodnjo elektrike. V veliki dvorani so prikazovali filme, imeli poroèna slavja in redne plesne veèere. Lahko so sprejeli do 400 gostov. Leta 1946 je veliko neurje poplavilo vso dolino in tako tudi grad. Leta 1948 je Jose umrl za rakom. •ena Margarita je umrla leta 1967. Leta 1977 je bil grad prodan in leta 1979 ga je unièil ogenj. Sedaj obzidje prerašèa mah. Hèerka Tereza še •ivi v Brisbanu. Novi lastniki poskušajo o•ivljati zgodovino in so grad zopet odprli za ogled obiskovalcem leta 1993. Ta dan smo si se ogledali Mila Mila slapove, Curtain Fig Tree in jezero Barrine. Zelo zanimiv je bil ogled jezera Barrine. Lahko smo videli •elve in 'eels'. Z zanimanjem smo si ogledovali veè stoletna drevesa okrog jezera.

V èetrtek, 20.5.2004, smo se z ladjo odpeljali na Outer Barrier Reef. Ustavili smo se na 'Green Island' in ga prehodili po dolgem in po èez. Za tem smo se zopet odpeljali do plošèadi, kjer smo imeli

V Kurandi smo imeli postanek za kosilo in ogled trgovin. Za tem smo se z vlakom odpeljali in u•ivali ob prelepem pogledu na slapove in tropski gozd. Takole smo nekateri •e v vlaku, nekateri pa tik pred vstopom v vagon.

kosilo. Nekateri so bili tudi bolni. S podmornim èolnom, ki je sprejel do 20 ljudi, smo si ogledali koralne grebene in milijone rib v vseh barvah. Gospa Mary Prosenak in gospod Werner Remšnik sta bila dovolj koraj•na in sta se šla tudi potapljat - 'snorkling'. Drugi smo si to ogledovali le skozi steklo. V veèernih urah smo se zopet vrnil v naš prijetni motel Coral Tree Inn.

V petek, 21.5.2004, smo se peljali do znamenite pla•e Cape Tribulation. Zelo zanimiv je bil ogled Daintree Forest. Po nešteti stopnicah smo se povzpeli do visoke plošèe, kjer smo tropski gozd

lahko videli od vrha navzdol. Ustavili smo se v Mossman Gorge, kjer so nas postregli z barbeque kosilom in tropskim sadjem. Na reki Daintree smo iz èolna lahko videli krokodile ob obali reke.

V soboto, 22.5.2004, smo se v de•evnem jutru odpeljali do Port Douglasa. Kraj je oddaljen od Cairns 65 km. Ker je tam de•evalo, smo se odpeljali proti mestu Mareeba. Spotoma smo si ogledali farmo kave, nekaj je tudi popili in kupili. Za tem smo se ustavili na posestvu, kjer ima lastnik 17.000 mango dreves. Poskušali smo mango vino, mango liquer in seveda tudi kupili nekaj teh dobrot. Naša zelo lepa prilika je bila to sobotno popoldne, da smo obiskali 'Ariga' posestvo naše rojakinje Slovenke Milene, ki je doma iz Hrušice na Primorskem. Slišala sem, da je gospa Milena, neèakinja naše zelo poznane gospe v Melbourneu Marije Frank. Kakšno veselje obiskati tako lepo in prijazno gospo kot sta Milena in njena hèerka. Sprejeli sta nas z odprtimi rokami in nasmejanimi obrazi, kljub temu, da njuno •ivljenje ni bilo vedno lahko. Razkazali sta nam svoj vrt, veliko vrst sadnega drevja in cvetja, pa ne samo to, vse to sadje smo lahko tudi jedli in pili domaèi mango sok. Jedla sem sadje, ki ga še nikoli v Avstraliji nisem videla. To so nekakšna 'èokoladna jabolka'. Gospa Milena nam je tudi postregla z

zmrznjenim èokoladnim sadjem in 'custard apple'.

Draga Gospa Milena: Naj se vam v imenu vseh prisotnih zahvalim v 'Mislih' za vaš dragoceni èas in vse vaše sadje in sok. Tudi zapela ste z nami. Ob slovesu sem videla solze v vaših oèeh. Naj Vas Bog nagradi z zdravjem in da bi u•ila še veliko sreèe v •ivljenju.

Potem smo se odpeljali domov in to je bila naša zadnja noè tega dopusta. V nedeljo, 23.5.2004, smo se po sprehodu v mestu Cairns, ob 11. uri z avtobusom odpeljali na letališèe Cairns, in ob 4. uri popoldne •e prispeli na letališèe Tullamarine v Melbourneu, vsi veseli, da smo zopet doma!

Hvala vama, gospod Stanko Prosenak in gospa Dragica Gomizelj, za zelo lepo organizirano turnejo. Imeli smo se lepo in vsem lep pozdrav!

Tilka Lenko, Melbourne VIC

GLAS SLOVENIJE

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

Domaèa stran na internetu:

STIÈIŠÈE AVSTRALSKIH SLOVENCEV

glasslovenije.com.au

»Sonce in samo sonce!«

Prviè v zgodovini se je slovenska razstava pojavila tukaj v bli•ini Fraiser Islanda. Narodna noša seveda ni vse ali za zaèetek je zelo zanimivo in naša pesem ter godba se je razlegala glasno po tej majhni naselbini. Plesali smo na Avsenikovo glasbo in ljudje

so bili zelo preseneèeni nad našimi valèki in polkami.

Z •eno sva se pred osmimi leti preselila iz Melbournea. Sedaj pre•ivljava starost v topli klimi v QLD. Vsak dan zjutraj se udele•iva TAI – CHI od sedme do osme ure in nato hodiva ob obali, se

kopava v morju... Morje je toplo in sonca na pretek. Ni èudno, ko pravijo domaèini: »Sonce in samo sonce!«

Devet Slovencev nas •ivi tukaj. Preselite se sem in boste videli, da imamo odlièno klimo, temperatura stalno od 14-32 stopinj, ponoèi se prijetno ohladi.

Pozdrave Slovincem po vsem svetu od Mihaela in Valerije Ropret, Hervey Bay, QLD.

Na fotografiji nas je sedemnajst razliènih narodnosti, zbranih ob svetovnem dnevu TAI – CHI v mestu Hervey Bay v Queenslandu.

ÈETRTRA SLOVENSKA GENERACIJA V AVSTRALIJI: Stara stara mama **MIMI MEJAÈ** iz Melbourne pestuje malega Giannija, na desni strani slike je njena hèerka Anica Gašpiè, na levi strani pa Anicina hèerka Amy Montalti. Mimi je redna sodelavka pri odpošiljanju vsake številke Misli, za kar smo ji nadvse hvale·ni. Pred nedavnim je praznovala svoj 82. rojstni dan. Za vsa ta lepa leta se Bogu zahvaljujemo in naj Bo·ji blagoslov rosi na vse rodove...

NOVA REVIJA ZA SLOVENCE PO SVETU

Revija z naslovom **Slovenija.svet** je prviè izšla v letošnjem maju. Revija Rodna gruda je prenehala izhajati in njeni naroèniki bodo prejeli novo revijo za isto ceno. Za nove naroènike pa velja v letošnjem letu polovièna letna naroènina. Naroèite jo lahko na naslovu: Slovenija.svet, Cankarjeva 1, 1000 Ljubljana, Slovenija, Evropa. Direktorica Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu Jadranka Šturm Kocjan je zapisala: »...rojakom po svetu, pa tudi v domovini, ponuditi revijo, ki bo predstavljala stièno toèko, most sodelovanja in hkrati osrednji medij ohranjanja slovenske identitete na tujem. Uèinek revije mora biti dvostranski: rojake v svetu bo obvešèala o dogajanju v Sloveniji, bralce na domaèih tleh pa o dejavnostih slovenskih ustanov in posameznikov v razliènih okoljih na vseh celinah sveta« (stran 6). Prva številka revije je izšla v 2700 izvodih. **Novi reviji Slovenija.svet želi dobro popotnico tudi naša revija Misli**, ki ·e 53. leto povezuje Slovence v Avstraliji in po svetu. Naša revija izhaja sedaj v 1600 izvodih.

REPUBLIKA SLOVENIJA, Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije, **Urad Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu**, Prešernova 25, 1000 Ljubljana, je pozitivno odgovorilo na prošnje uprave Misli in Kronike Slovencev v Avstraliji, ki jo pripravljata Draga Gelt in Veronika Ferfolja – Brown ter p. Janeza iz Adelaide ter nam poslalo Pogodbo, v kateri nam zagotavlja **finanèno pomoè pri projektih**: Misli bodo prejele 328.000 SIT, Kronika Slovencev v Avstraliji 246.000 SIT ter organizacija in izvedba 30. mladinskega koncerta v Adelaidi 410.000 SIT.

Podpisane pogodbe smo poslali v Ljubljano skupaj z zahvalo, da matièna Slovenija misli in podpira prizadevanja slovenskega obèestva tako daleè od doma, kot smo mi. **HVALA!**

Vsak ponedeljek dopoldne je v klubu Panthers v Sydneyu precej ·ivo, saj se zbere kar veèja skupina ·ensk za la·jo telovadbo, posebno primerno za vse, ki trpijo za artritidom ali za drugimi problemi sklepov in mišic.

MARCELA BOLE bo 18. junija letos praznovala 90 let svojega bogatega življenja. Prisereno praznovanje ji pripravljata njeni hčerki Danila in Neva z družinama. Med družinskim kosilom, 20. junija, ji bo nazdravila njena razširjena slovenska družina iz Melbournu. V prihodnji številki Misli bomo predragi gospe Marceli posvetili več prostora v teh naših in njenih Mislih, saj je tolikokrat delila z nami vsemi lepe misli in besede o vsem, kar se je dogajalo v naši skupnosti: »Marcela poklanja njene pesmi vsakomur, ki ljubi domačo slovensko besedo, posebno pa se spominja tistih rojakov, ki z njo delijo usodo izseljeniške duše s ponosno

ljubeznijo do stare in ravno tako nove domovine...« je zapisala v svoji knjigi *Kraški izlivi* pred dvajsetimi leti. Jesen življenja preživlja skupaj z mojem Silvestrom v italijanskem domu Villa del Solle v Glenroyu v Melbournu. Predraga gospa Marcela, Bog Vas živi in z Vami Silvestra in vse Vaše, ki segajo še tudi v četrto slovensko-avstralsko generacijo!

NOVO VODSTVO SLOVENSKE FRANĚIŠKANSKE PROVINCE

Na letošnjem provincialnem kapitlju, ki je potekal od 25. do 30. maja 2004, so bratje franĚiški izvolili novo vodstvo: provincial je pater dr. Viktor Pape, vikar province p. Marjan Ěuden, definatorji – provincialovi svetovalci pa so: p. Zdravko Jakop, p. Niko Ĺvokelj, p. Pavle Jakop, p. Stane Zore in p. Mari Osredkar. Provincial ima svoj sede v osrednjem franĚiškanskem samostanu na Prešernovem trgu 4 v Ljubljani – v bližini Tromostovja. Pater Viktor je bil dolga leta predavatelj in dekan pravne fakultete na Antonianumu v Rimu ter član mnogih cerkvenih ustanov in sodišĚ Cerkev. Pred tremi leti se je vrnil iz Rima in je živel in delal v samostanu na Brezjah. Vikar province p. Marjan je gvardijan in Ĺupnik na ViĚu v Ljubljani, p. Zdravko je Ĺupnik v LJ-Šiška, p. Niko, ki smo ga priĚakovali v Avstraliji, je definator, odgovoren za brate v izseljenstvu in ima novi sluĹbi gvardijana v

samostanih Koper in Strunjan in Ĺupnika v Strunjanu, p. Pavle je gvardijan in Ĺupnik v Centru v Ljubljani, p. Stane, dosedanji provincial, je vikar in rektor bazilike na Sveti Gori pri Gorici ter magister novincev, p. Mari je gvardijan v Šiški. Bratje, ki so nekdanje delovali v Avstraliji, pa so sedaj na novih dolžnostih v domovini: p. Lavrencij AnĚel je vikar in Ĺupnik v Mariboru, p. Bernard GoliĚnik je gvardijan na Sveti Gori. Pater Filip je v aprilskih Mislih zapisal: »...provincialni kongres, ki bo s svojimi sunki pretresel marsikatero franĚiškansko hišo v domovini in drugod« (Misli, april 2004, stran 25). Tudi v Avstraliji smo priĚakovali nove moĚi, pa so nas pustili, tako, kot je bilo: v Sydneyu p. Valerijan in p. Filip, v Adelaidi p. Janez, v Melbournu p. Ciril. Bomo pa še vztrajnejše molili za nove moĚi. Bratom, ki jim je zaupana vodstvena sluĹba, pa Ěestitke in molitvena podpora.

Slovensko društvo Canberra je zopet oĹvelo

ĚLANI SLOVENSKEGA DRUŠTVA CANBERRA so zavihali rokave, pljunili v roke ter pridno delali. Bilo je kar precej uspešnih prireditvev in obiskov iz Slovenije. V kuhinji je zopet zadišalo, v dvorani je zvenela lepa domaĚa glasba ter za šankom zopet prijazna beseda.

Ustavite se kdaj v našem domu! Boste preseneĚeni in lepo sprejeti v topleni vzdušju slovenskega duha.

Alojz Kavaš (mlajši)

tajnik slovenskega društva Canberra, ACT

Ali se kdo prepozna?

Ob tej fotografiji, kjer smo slikani v taborišču v Avstriji skupaj z mojo sedemletno hčerko in še drugimi taboriščniki, mi spomini na moj odhod iz domovine zopet oživijo. Zbežala sem iz Maribora, ker nisem mogla dobiti potnega lista. Ni bilo lahko, a je minilo. Srečno sem prišla v Avstrijo. Moje delo je bilo v Nemčiji. Šla sem v decembru leta 1955 in sem ostala v taborišču šest mesecev. Moje delo mi je poslal iz Nemčije tekoče priekovane dokumente, da sem se mu lahko pridružila in sva tako skupaj nadaljevala najino pot. Spominov je veliko, vsega se ne da popisati. Lepo vas pozdravljam in upam, da se bo še kdo prepoznal na fotografiji in se oglasil.

Sofia Krojs, Melbourne

Vaši darovi do 12.6.2004

ZA BERNARDOV SKLAD: \$110: Cvetko Fale. **\$90:** Franc Purgar. **\$30:** Terezija Kropich, Zinka Ėerne. **\$20:** Ivan Legiša, Marjan Jonke, Maria Kovačič, Marta Majer, Albin in Ivanka Smrdel, Franc Danev, Stanko in Marija Kolar. **\$10:** Martin Šuštarič, Lilijana Brezovec, Marija Mertik, Irhimerh Urška, Marija in Franjo Briševac, Peter in Cvetka Berginc, Slavica Brumec, Jerica Geršelj. **\$5:** Jože in Ema Simčič, Vera Kenda, Stane Vatovec. **ZA PATRA HUGA: \$50:** Marko Zitterschlager. **\$20:** C. Pirnat, družina Bracar. **ZA LAĖNE: \$10:** Terezija Kropich. **ZA PATRA PEPIJA: \$40:** Olga Saulig. **\$30:** K.O. **ZA SEMENIŠĖE V VIPAVI: \$50:** Vera Kenda. **ZA MISIJONE: \$50:** Franc Danev. **\$20:** Hermina Pichler. **ZA BOLNIŠNICO V NANGOMI: \$20:** N.N. **\$10:** N.N.

HVALA ZA VAŠE DAROVE!

ZAHVALA

Ob smrti **IVANA HACETA** iz Geelonga se zahvaljujemo vsem, ki ste ga v mnogih letih boleznih obiskovali in vsem, ki ste se udeležili pogrebne maše. Patru Cirilu hvala za lepo pogrebno mašo in nagovor, pevcem za petje in molitev rojnega venca, Lentiju Lenku za prijazne besede slovesa in za igranje melodije slovesa na Ivanovo harmoniko. Hvala pevcem za zadnjo pesem Marija skozi življenje voditi srečno znaš – to je bila Ivanova najljubša pesem. Zahvaljujemo se slovenskemu društvu Ivan Cankar za pripravo sedmine.

ena Zinka in hčerka Suzan z družino.

RUDI ŠENKINC je bil pokopan v družinski grob na pokopališču v Pivki. Njegovi domači iz Slovenije se zahvaljujejo vsem, ki so ga v Avstraliji spremlili na njegovi zadnji poti.

ZAHVALA

Andrejka in moj Jože Andrejaš se iskreno zahvaljujeta Vesni Poč za izredno okrasitev cerkve in oltarja v Riverstone ob poroki naše hčerke Natalie z Deanom. Vesninemu možu Igorju pa hvala za poročne fotografije, ki bodo v trajen spomin poroke naše prvorojenke Natalie. Pristržna hvala tudi gospe Milki Stanič, ki je ob predstavitvi novoporočencema čestitala in povedala, da je Natalio pripravila na prejem zakramentov sv. spovedi, obhajila in birme. Veseli in hvaležni smo, da je našo hčerko poročil pater Valerijan.

kotiček naših mladih

Y O U T H S E C T I O N

Živijo!

Within our little community we have people who feel a certain something for our little homeland – Slovenia. Some are half Slovenes (1 parent or grandparent of Slovene nationality) and so naturally it is in their blood.

But lately we have a young man who is European – but in no way genetically Slovene, yet having an interest in Slovene language and culture.

The Polish born Rafal Kaplon recently offered to share his thoughts on Slovenia.

Rafal: “Learning Slovene is pleasurable”

Why do you feel an attraction to Slovenia?

As a Pole I always knew of Slovenia and of the Slavic origins and binds that the both countries share, however I never really knew anything about Slovenia, its people, culture and traditions. My first encounter with the Slovene language, culture and community exposed me to the many similarities Poles share with their southern cousins and this prompted me to learn more about the history, language and customs of Slovenia. My interests grew from there, creating an eagerness to learn more and more.

Why have you started to learn Slovene? How are you finding it?

The Slovene language, I found to be very similar to my own native tongue, this inspired me to start learning it so that I may bridge the gap that stands before me in understanding more about Slovene’s. I have always been interested in languages, but it made sense to me to learn Slovene, knowing that both Polish and Slovene belong to the Western-Slavic language family. It is an interesting experience and I’m not finding it very difficult, I can even go as far as saying that learning Slovenian is pleasurable. I hope that by the end of this year I will know enough to complete a VCE course in Slovenian next year.

By what you know now, what are your impressions on the Slovene people, culture and language?

As I mentioned before the Slovenian people, culture and language are racially tied to that of Poland. My impressions of these however vary, the culture and language to me is very colourful, vivid and clearly reflects the different regions that make up Slovenia and I find it important that in today’s busy world we spend time to

Najmlajši člani naše skupnosti s košaricami cvetja.

Nicole Jernejè in Matthew Bratina sta ministranta ob oltarju našega središča v Kew.

keep the language and culture of our homelands alive and not let it disappear under the need to assimilate ourselves into the Australian community. The people of Slovenia and the Slovenian community here in Victoria have shown themselves to be happy, caring people who reflect their history, pride in their origins and the Roman Catholic faith we share.

Rafal v cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda skupaj z Melisso in njeno družino.

You recently agreed to join ISKRA FOLKLORNA SKUPINA what do you think?

I have recently decided to join "Iskra Folklorna Skupina"; this was because I wanted to be able to explore Slovenian customs and traditions more as well as the Slovene community across Australia. However at this time the dance group is experiencing troubles with finding more willing youth to participate as well as finding a new teacher for the group. I'm sure that these problems will be overcome and that with time we will be able to learn more dances, and participate in more events, I be-

lieve that the group has real potential and therefore I have dedicated my time not only to dance but to also help with the organisation and running of the group.

Would you like to further your knowledge in Slovene by visiting Slovenia?

My eventual aim is to learn as much as I can about Slovenia here in Australia and eventually travel to Slovenia

and experience the country, including its history, architecture and environment first hand. I have also been interested in living there for a year and completing a course in the Slovene Language at the University of Ljubljana, I am very happy that now Poland and Slovenia are both European Union members, because as a European citizen these possibilities are now open to me.

If you have any questions - Just contact me on the email.

The Editor.

misli_corner@hotmail.com

Mama Elaine in oče Bogdan BAVÈAR s prvorojenko Georgio Anne na dan krsta, 14. marca 2004, pri svetem Rafaelu v Merrylandsu. Kot najmlajšo članico naše skupnosti smo jo predstavili ob koncu družinske maše, prvič v angleščini, ki jo je vodil p. Stephen Bliss, 28. marca 2004.

p. Valerijan

Mama Vera roj. Seljak in ata Peter Mills sta nam iz Geelonga poslala za Kotiček mladih to fotografijo in pripisala:

»Tukaj je naš sin Nikolas z bratrancom Damianom, skupaj z Verinimi starši Veroniko in Ladom Seljak, ki ju kliče nanny in grandpa. Nikolas je star šest let in vsi živimo v Geelongu. On še ni bil v Sloveniji, ampak upamo, da bomo tja potovali v nekaj letih. Nikolas gre zvečer prav rad k starim staršem in pri njih prespi. Zjutraj pa rad poje palačinke in vse, kar skuha nanny. Posebno rad ima zrezke (šnicle) in pečenko. Rad se igra z zajčkom (snowy) in malo črno kokoško (blacky). Doma ima majhno psičko, ki jo kliče Pepa.

KLUB PANTHERS, ST JOHNS PARK-TRIGLAV

Piše Martha Magajna

PODPORA SLOMŠKOVI ŠOLI MERRYLANDS

V verskem središču Merrylands je bila lepega sonènega dne, v soboto popoldne prejšnji mesec, majhna svečanost. Predsednik slovenske skupnosti Kluba Panthers St Johns Park-Triglav, Peter Krobe, je izročil učiteljicam Slomškove šole Merrylands èek za \$4000, kar je del finanène podpore, ki jo za potrebe širše slovenske skupnosti v Sydneyu redno pripeva Klub Panthers St. Johns Park- Triglav.

Po združitvenem dogovoru s Klubom Panthers Penrith uivajo moèno neposredno finanèno podporo vse športne, kulturne in druabne aktivnosti slovenskih èlanov kluba, vse dokler bo v klubu kaj Slovencev. Posredno pa dobijo finanèno pomoè tudi vse dejavnosti širše slovenske skupnosti, ki so pomembne za vse Slovence v Sydneyu, kot na primer slovenske šole, arhivi in tudi drugi, z edinim

pogojem, da so na razpolago in uporabo vsem Slovincem brez predsodkov. Seveda, boljše izgleda na finanèno pomoè ima posamezna organizacija, èe je vsaj v prijateljskih stikih s Klubom Triglav Panthers. Tako je v vrstah Slomškove šole Merrylands kar nekaj uèencev in tudi učiteljic, ki izhajajo iz druin, ki so dale desetletja prostovoljnega dela in podpore klubu Triglav, brez ozira na to, da so slovenske šole neskonèno velikega pomena za vsakega Slovenca v tujini in bi jih morali mi vsi podpirati.

Mogoèe naši malèki ne bodo prišli iz sobotne slovenske šole z velikim znanjem slovenskega jezika, ne bodo klepetali v slovenšèini med seboj, seznanili pa se bodo z drugimi otroki slovenskega rodu in njihovimi druinami, mogoèe ustvarili osnovo za kasnejše prijateljske vezi, ki jih bodo vezale v slovensko skupnost tudi kasneje, ko se bodo zaèeli zavedati svojih korenin.

Hvala Bogu, biti Slovenec je nekaj, na kar smo lahko ponosni. Po dolgih stoletjih, ko so samo najbliji sosede vedeli, kje je Slovenija, smo kot narod konèno dosegli, da nas veèina sveta pozna kot pridne, sposobne in delavne ljudi, našo domovino Slovenijo pa kot lepo in zanimivo, a tudi napredno in trdoivo deelo, ki si je priborila pomembno mesto med razvitimi in uspešnimi deelami stare Evrope.

Predsednik slovenske skupnosti kluba Panthers-Triglav, Peter Krobe, predaja èek učiteljicama Slomškove šole, Danici Gerelj in Kristini Šuber. (Učiteljica Danica Šajn je bila al odsotna).

To je dediščina, ki jo lahko posredujemo v slovenskih šolah otrokom slovenskega rodu: narodni ponos in neuničljivost malega naroda, ki ga niti najhujše preizkušnje niso strle. Dediščina, ki je vredna spoštovanja, truda in ponosa in, ki je dala našemu narodu polno pravico, da je zavzel enakopravno mesto med drugimi narodi Evropske Unije.

KAJ JE NOVEGA NA TRIGLAVU? BALINARJI TRIGLAVA

Ve več desetletij se triglavski balinarji ponašajo, da prav oni "držijo klub pokonci". Tudi sedaj so zelo aktivni in tvorijo jedro slovenskega življenja v klubu. Da se vidi, kako so balinarji cenjeni, se pokaže v tem, da je uprava kluba začela z obsevnim programom izboljševanja in popravil balinišča. Za začetek so se zaščitne mreže na koncu balinarskih stez zamenjale z novimi, močnejšimi in višjimi, v načrtih pa je tudi streha za zaščito proti dežju s strani, od koder večasih veter prinaša dež na balinišča in še veliko drugih izboljšav.

Če bi bili vsi balinarji hkrati prisotni, bi jih bilo nekaj čez petdeset, seveda pa vedno kateri manjka, saj smo vsi v letih, ko nas mučijo teave in nadloge, pa da ne omenimo rojstnih dni vnukov in vnukinj, družinskih kosil in izletov in podobno. Še vedno jih je dovolj, da dvakrat na teden napolnijo balinišča, pripravljajo pa se tudi načrti, da bi na proste dneve povabili na balinišča otroke okoliških šol na njihove športne dneve, saj so v zadnjem času vsi zaskrbljeni za zdravje otrok, ki preveč jedo, se premalo gibljejo

in za katere bi bile lažje oblike balinanja zelo primerne. Triglavski tehnični vodja balinarjev, Lojze Magajna, je opravil potrebne izpite in si je pridobil kvalifikacije za trenerja in sodnika za balinanje in v te kvalifikacije spada tudi delo z otroki. Pri tem mu bo lahko pomagala tudi Dora Hrvatina, ki je ne samo ena od najboljših balinark, ampak ima tudi dovolj izkušenj z otroki, saj ima vnukov kot bi hruško otresele. Lepo bi bilo seveda, če bi se lahko v ta program vključili tudi Avstralski Slovenki in če koga to zanima, se priporočamo staršem ali stariim staršem, naj se prijavijo. Lojze Magajna je pripravljen brezplačno poučevati mlade v osnovah začetniškega balinanja, samo pridejo naj!

Medtem, ko se dela na teh načrtih, pa "stari" pridno balinajo in skupaj slavijo svoje rojstne dneve v družbi prijateljev, s tem, da so vsak enkrat na letu ob svojem rojstnem dnevu pokrovitelji za večerje po končanem tekmovanju.

TAI - CHI V KLUBU PANTHERS TRIGLAV

Vsak ponedeljek dopoldne je v klubu precej živo, saj se zbere kar večja skupina člensk in je ublaženo telovadbo, posebno primerno za vse, ki trpijo za artritisom ali za drugimi problemi sklepov in mišic. Mala dvoranica na bivšem balkonu v ozadju kluba je posebno primerna za to. Vse udeleženke so zelo navezane na učiteljico, Kanadčanko Vero, ki je še posebno spretna v pouku sprostitve in razgibavanja bolelih udov. Pouka se je udeleževal

tudi en moški (Jože Košorok), ki pa se je mogoče prestrašil množice člensk in je pobegnil preko morja, tako, da sedaj niti nismo več ljudje, ampak samo členske!

Če še koga zanima, pridite, vsak ponedeljek ob 10. uri dopoldne. Vedno je še prostora za enega več!

Rojstne dneve so slavili v zadnjem mesecu: Karlo Lenarčič, Ciril Vatovec, Stana Vatovec, Lojze Magajna in Toni Šuštar. Āestitamo!

DOM POËITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom poëitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domaem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domaèa hrana, vesela dru•ba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu poëitka ob cerkvi v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premo•enja, temveè na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoèe sami •e razmišljali, kakšno bi bilo •ivljenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma poëitka, ali pa •elite kaj veè vedeti? Potem je res najbolje, da èimprej poklièete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren èas ogleda Doma. Ker je zadnje èase med Slovenci precej veè zanimanja in veèje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba poèakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

**VELEPOSLANIŠTVO
 REPUBLIKE SLOVENIJE**

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

e-mail: vca@mzz-dkp.gov.si

www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Bojan Bertoncelj

Tretji sekretar: Andrej G. Rode

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square
 CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Generalni èastni konzul: Alfred Bre•nik

Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

**GENERALNI KONZULAT RS
 NOVA ZELANDIJA**

Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

GOJAK & MEATS
SMALL GOODS

**Rojakom
 v Sydneyu se toplo
 priporoèam!**

**220 Burwood Road
 Burwood NSW 2134
 Tel. (02) 9747 4028**

**Slovcem v Melbournu se priporoèa
 kamnoseško podjetje**

**LUCIANO VERGA & SONS
 ALDO AND JOE MEMORIALS P/L**

**10 Bancell street
 Cambellfield VIC 3061
 Work: tel. 9359 1179
 Home: tel. 9470 4046**

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

IZ BARAGOVE KNJI•NICE

UÈIMO SE SLOVENSKO Draga Gelt, Magda Piškotek, Marija Penca -LET'S LEARN SLOVENIAN I, II, III (\$15 - za posamezni del). ZNAŠ SLOVENSKO – DO YOU KNOW SLOVENIAN – Teèaj slovenskega jezika za odrasle – Slovenian language course for adults IN OSNOVNA SLOVNIÈENA PRAVILA IN VAJE – Draga Gelt, \$20. SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL - UÈBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA - Milena Gobetz in Breda Lonèar, I. del \$15, II. del \$30.

SLOVENIAN LANGUAGE IN AUSTRALIA-25 years of Slovenian language in VIC - Saša Ceferin, \$25.

VENETI – FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY – angleški prevod, trde platnice – 534 strani, 150 ilustracij, \$45. SLOVENCİ, KDO SMO – Ivan Toma•iè, \$30.

ETRUŠÈANI IN VENETI – drugi venetski zbornik – Ivan Toma•iè, \$25.

SLOVENSKE KORENINE - Ivan Toma•iè \$10-mehke platnice; \$15-trde platnice

ZBORNİK PRVE MEDNARODNE KONFERENCE - Veneti v etnogenezi srednjeevropskega prebivalstva - PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL TOPICAL CONFERENCE - \$30.

TRETJI VENETSKI ZBORNİK – V Evropi 2000 – Ivan Toma•iè, \$25.

RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM – Ptuj 2001, 46 strani, v slovenšèini z angleškim prevodom, \$8. 100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1.,2.,3.,4.,5.,6. knjiga, \$15.

POTOK TREH IZVIROV – èrtice, pesmi in aforizmi – Ivan Lapuh, \$15.

BO•IÈNE PESMI V PROZI - Roberto Innocent, \$30.

PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO – Draga Gelt, Veronika Ferfolja, \$30.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE – trde platnice \$45, mehke platnice \$30.

THE SNOWY MOUNTAINS - Ivan Kobal, trde platnice - \$30, mehke platnice - \$25.

PIPA, KLOBUK IN DOBER NOS – Leopold Suhodolèan, \$1.

SLOVENSKE LJUDSKE PRIPOVEDKE – SLOVENE LEGENDS – Dušica Kunaver, \$30.

POTOVANJE SKOZI ÈAS - Jovica Marn Gerden, \$20.

TIHI GLAS IZ GLOBOÈINE SRCA - Jovica Polak, \$15.

MOLITVENIK ZA BOLNIKE - OSTANI Z NAMI - \$10.

SLOVENSKE KORENINE - I.Toma•iè, trde platnice \$15, mehke \$10.

GEORGE KOZIAK - Slovenian Janizary by Joseph Jurèiè, historical novel from 15. century, \$15.

SLOVENSKI ANGLEŠKI SLOVAR, \$30

ANGLEŠKI SLOVENSKI SLOVAR, \$30

POBEGLI ROBOT – Vida Peèjak, \$3.

PRATIKA CELJE 2004, \$10.

CELOVŠKE, CELJSKE IN GORIŠKE

MOHORJEVE KNJIGE, \$90.

NA USODNEM RAZPOTJU - M. Peršič, \$25.

PREMIKI – Janez Janša, \$35.

KRISTJAN MOLI - molitvenik, \$15.

NOVE ZGOŠÈENKE (CD) CENA \$22

MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert

KOMORNI ZBOR AVE - Eno Dete je rojeno

ANTON MARTIN SLOMŠEK - Drobtinice

SESTRE KLARISE - Marija, Mati moja

FRANC JAVORNIK - Portret prvaka ljubljanske opere

KVINTET SONÈEK - Veèerni zvon

BRATJE PIRNAT

'IGNITE' 29. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT, \$25

Misli thoughts - Bo•je in èloveške Misli thoughts - Bo•je in èloveške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni meseènik za versko in kulturno •ivljenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski franèišكاني v Avstraliji | Urednik in upravnik (Editor and Manager): p. Ciril A. Bo•iè, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in raèunalniški prelom: Marija An•iè | Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@infoxchange.net.au | Naroènina za leto 2004 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naroènina se plaèuje vnaprej | Poverjeništvu za MISLI imajo vsa slovenska verska središèa v Avstraliji | Rokopisov ne vraèamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene èlanke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. ISSN 1443-8364

Misli na internetu: |Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam klikni na MISLI.

Misli thoughts - Bo•je in èloveške Misli thoughts - Bo•je in èloveške